

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

1986, நவம்பர் 14, வெள்ளிக் கிழமை

ஐப்பசி 29, அட்சய-திருவள்ளுவர் ஆண்டு, 2017

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.”

சொல்லும்போது கேட்டவரை தன் வயப்படுத்தும் பண்புகளுடன் கேட்காதவரும் கேட்க விரும்புமாறு கூறப்படுவது சொல்வன்மை ஆகும்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

தேனியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு தனி வட்டம் அமைத்தல்

1—(*வினா எண் 9361) திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தேனியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஒரு தனி வட்டம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. முடிவு எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இந்தச் சட்டமன்றத்தில் தேனியைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஒரு வட்டம் அமைக்கின்ற செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதென்று கடந்த

[1986 நவம்பர் 14]

இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னதாக உறுதியளிக்கப்பட்டது. அது மிக விரைவாகத் துவக்கப்படுகிற காலத்தை உத்தேசமாக அறிவிக்க இயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பரிசீலனை செய்வது என்பது உறுதி அளிப்பதாக ஆகாது. பெரியகுளம் மற்றும் உத்தமபாளையம் தாலுக்காக்களைச் சேரமைத்து ஒரு புதிய வட்டம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் இருந்தது. அப்போது தேனியைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு புதியதொரு வட்டம் அமைக்கலாமா என்று ஒரு செயற்குறிப்பு இருந்தது. பிறகு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயரால் புதியதொரு மாவட்டம் உருவாக்கப் பெற்று, பெரியகுளத்தினுடைய ஒரு பகுதியாக இருக்கிற கொடைக்கானல் பகுதி அண்ணா மாவட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, இப்போது பெரியகுளம், உத்தமபாளையம் தினுடைய பகுதியைக் கொண்டு புதிய வட்டம் உருவாக்குவதைப் பற்றி புதிய சிந்தனைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன.

ஆகவே, தேனியைத் தலைநகராகக் கொண்டு புதியதொரு வட்டம் உருவாக்குவதா என்பது ஒன்று. இப்போது அங்கே பெரியகுளம், உத்தமபாளையம் தாலுக்காக்களைச் சேரமைத்து தேனி தாலுக்கா அமைப்பதற்குப் பதிலாக பெரியகுளம் தாலுக்காவை மட்டும் இரண்டாகப் பிரித்து, கடமலைக்குண்டு பகுதியைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆண்டிப்பட்டி தாலுக்காவை அமைக்க வருவாய் நிருவாக ஆணையர் செயற்குறிப்பு ஒன்றை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆண்டிப்பட்டி பகுதி சமூக, பொருளாதார மற்றும் கல்வி வளர்ச்சியில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்றும், தேனி, பெரியகுளத்திலிருந்து 15 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில்தான் இருக்கிறது என்றும், ஆகவே, இந்தச் செயற்குறிப்பும் பரிசீலனையிலே வைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பு இருக்கிறது. விவரங்கள் மேலும் கேட்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு செயற்குறிப்புகளும் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, தேனியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு தனி வட்டம் அமைக்கின்ற பரிசீலனை ஒருபுறம் இருக்க, மதுரை நகரத்திலே இருக்கின்ற 'ஆர்மட் ரிசர்வ்' என்று சொல்லக் கூடிய ஆயுதப் படைக் காவலினுடைய தலைமையிடத்தை தேனிக்கு மாற்றுவதற்கு ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்ப

1986 நவம்பர் 14]

தாக நான் அறிகிறேன். அப்படி மாற்றப்படுமேயானால், திருமங்கலம், மேலூர் பகுதியில் இருக்கின்ற மக்கள் தேனிக்குச் செல்வதற்கு சற்றேறக்குறைய 120 கிலோ மீட்டருக்கும் அதிகமாக செல்ல வேண்டியிருக்குமென்ற காரணத்தினாலே, எப்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம், அதைப்போலவே, செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் மதுரையிலே இருக்கின்றனவோ, அவைகளைப் போலவே இந்த ஆயுதப் படை தலைமையிடத்தை மதுரையிலேயே வைத்திருப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றிய விவரக் குறிப்புகள் என்னிடத்தில் இப்போது இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வு, மற்றவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, என்ன நிலைமை என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லலாம்.

திரு. எல்ல. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, தமிழகத்திலுள்ள பெரிய வட்டங்களை எல்லாம் இரண்டாகப் பிரிக்கும் குறிப்பு அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல பெரிய வட்டங்களை இரண்டாகப் பிரித்து புதிய வட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். ஏற்கனவே துணை வட்டங்களாக இருந்தவைகள் எல்லாம் ஏறத்தாழ அல்ல, எல்லாவற்றையுமே கூட இப்போது வட்டங்களாக மாற்றி விட்டோம். பல பெரிய வட்டங்களை வேலைப் பளுவின் காரணமாகவும், மக்களுடைய நலன் கருதியும் இரண்டாகப் பிரிக்கின்ற பல செயற்குறிப்புகள் பல மாவட்டங்களில் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. ஏழு, எட்டு ஆண்டு காலத்திலே மட்டும், 40, 50-க்கு மேற்பட்ட புதிய வட்டங்கள் தமிழகம் முழுவதும் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலேதான் பல பெரிய வட்டங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. பாப்பா சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மயிலாடுதுறை வட்டம் மிகப் பெரிய வட்டமாக இருக்கிற காரணத்தால் மயிலாடுதுறை வட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, குத்தாலத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு குத்தாலம் வட்டம் என்று அமைக்கும் செயல் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1986 நவம்பர் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அருரைப் பொதுத் தொகுதியாக மாற்றல்

2—(*வினா எண் 9644) திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) அருர் தனித் தொகுதியாக உள்ளதை மாற்றி பொதுத் தொகுதி ஆக்கும் எண்ணம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, (அ) மற்றும் (ஆ) இல்லை.

திரு. க. இரா. கின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டம் அருர் தொகுதி நீண்ட நெடுங் காலமாகவே பொதுத் தொகுதியாக இல்லாமல் ஒரு ரிசர்வ் தொகுதியாக இருந்து வருகிறது. இந்தத் தொகுதியைப் பொதுத் தொகுதியாக வரும் 1989 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் அறிவிக்க இயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1950 ஆம் ஆண்டு மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம் இரண்டாவது அட்டவணையின் அடிப்படையில் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தொகுதிகளுடைய எண்ணிக்கையும் வகுக்கப் படுகின்றன. மக்கள் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் இந்தியா முழுவதும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தொகுதிகள் வகுக்கப்படுகின்றன. அதற்கு ஏற்ப மாநிலத்திற்கு மாநிலம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தொகுதிகளின் கீழே எத்தனை சட்டமன்றத் தொகுதிகள் இருப்பது என்பதைப் பற்றி மாநிலமே முடிவு செய்து, மத்திய அரசும் தேர்தல் கமிஷனும் ஒப்புக் கொள்கிற அளவுக்கு முடிவு செய்யப்படுகின்றன. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 234 சட்டமன்றத் தொகுதிகள் இருக்கின்றன. அதில் 42 தொகுதிகள் ஆதி திராவிடர் வகுப்பிற்கும்

1986 நவம்பர் 14]

3 தொகுதிகள் பழங்குடியினர்களுக்கும் என்று வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய தொகுதி அமைப்புகள் என்பது 1972 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட சீரமைப்புக் குழுவினால் (Delimitation Commission) முடிவு செய்யப்பட்டதாகும். 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை (Delimitation Commission) என்கிற சீரமைப்புக் குழு இதனை முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற ரீதியில் கி.பி. 2001 ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட இருக்கிற சென்சஸ் எண்ணிக்கையை வைத்துத்தான் இனிமேல் இந்த எல்லை மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 170-வது பிரிவின் அடிப்படையில் ஒரு தடை ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறது.

ஆகவே, இப்போதிருக்கிற தொகுதியின் எல்லையைப் பொறுத்த வரையில் பிரித்து அமைப்பதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் இப்போது எந்த வகையிலும் இல்லை. மத்திய அரசு அதற்கு மறுபடியும் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து தடை ஆணையை நீக்கினால்தான் அது முடியும். என்றாலும் கூட தேர்தல் கமிஷன் மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் ஒன்று எழுதியிருக்கிறது. அதாவது 1981 ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புக்கு ஒப்ப நாடாளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்காமல் அவற்றின் எல்லையை மாற்றுவதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளிக்கலாம் என்றும், தனித் தொகுதியாக இருப்பதைப்போதுத் தொகுதியாக மாற்றுகிற அளவுக்கும் மற்றும் பொதுத் தொகுதியாக இருப்பதைத் தனித் தொகுதியாக மாற்றுகிற அளவுக்கும் எல்லையைப் பொறுத்த வரை மாற்றம் செய்யலாம் என்றும் அதற்கு மத்திய அரசு தடை ஆணையை நீக்கி ஓரளவிற்கு உத்தரவிடவேண்டும் என்றும் அதற்கு ஏற்றபடி அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கும் திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் தேர்தல் கமிஷன் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்தால், அதற்குப் பிறகு தான் தனித் தொகுதியைப் பொதுத் தொகுதியாகவோ அல்லது பொதுத் தொகுதியைத் தனித் தொகுதியாகவோ ஆக்க முடியும். அது இல்லாதவரை கி.பி. 2001 ஆம் ஆண்டு வரை பொதுத் தொகுதி பொதுத் தொகுதியாகவும், தனித் தொகுதி தனித் தொகுதியாகவும்தான் இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 3 மற்றும் 4 மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சரின் வேண்டுகோள்க்கிணங்க ஒத்தி வைக்கப்பெறுகின்றன.

[1986 நவம்பர் 14]

சேரன்மாதேவியில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் பணி

5—(*வினா எண். 3280) மாண்புமிகு திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி மற்றும் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருநெல்வேலி மாவட்டம் சேரன்மாதேவி* சேரன்கோவில்பத்து, அண்ணா நகர் பகுதிகளில் கட்டப்பட்டுவரும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கான வீடுகள் எப்போது கட்டி முடிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நடப்பு நிதியாண்டான 1986-87க்குள் கட்டி முடிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சேரன்கோவில்பத்து பகுதியில் ஆதிதிராவிடர்களுக்காகக் கட்டப்படும் இந்த வீடுகள் நீண்டகாலமாக தாமதப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான காரண காரியங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-10)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவர் அவர்கள் தொகுதியில் இந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. இந்தக் கட்டிடங்களுடைய அடித்தளங்கள் எல்லாம் களிமண்ணாக இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதால் அது மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் அவற்றைக் கட்டி முடிக்க முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர்களுக்கென வீடு கட்டும் திட்டத்தில் கிறிஸ்துவர்களுக்கு இல்லை என்பதாக அரசாணை பிறப்பித்துள்ளதாக அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஏழை ஆதிதிராவிட கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தில் இடம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது குறித்து என்னிடத்திலே தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 நவம்பர் 14]

திருப்பத்தூரில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மகளிர் விடுதி கட்டும் திட்டம்

6—(*வினா எண் 9623)—திரு. எஸ். பி. மணவாளன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருப்பத்தூரில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மகளிர் விடுதி கட்டிடம் துவக்க உத்தேசம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது துவக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே (அ) மற்றும் (ஆ) திருப்பத்தூரில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மகளிர் விடுதி ஏதும் இல்லை. எனவே கட்டிடம் கட்டுவதற்கான அவசியம் எழவில்லை.

திரு. எஸ். பி. மணவாளன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல தற்சமயம் அங்கு பிற்பட்டோர் மகளிர் விடுதி எதுவும் இல்லை என்பது சரிதான். ஆனால் அங்கு இருக்கின்ற அரசினர் ஆதிதிராவிட மாணவியர்கள் விடுதியில் பிற்பட்ட மாணவியர்களைச் சேர்க்கும் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே பிற்பட்ட மாணவியர்களுடைய வசதியை முன்னிட்டு புதியதாக பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவியர்கள் விடுதியை ஏற்படுத்த அரசு உத்தேசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த நிதியாண்டில் நிதிநிலையைப் பொறுத்து பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பத்தூர் பகுதி இரண்டு தொகுதிகளுக்கு மையப் பகுதியாக இருப்பதால் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர் இல்லங்களுக்கு கட்டிட வசதி தேவைப்படுவதால் அவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு வசதி ஏற்படுத்தி அங்கே ஒரு மாணவர் விடுதியை ஏற்படுத்தித் தர அரசு ஆலோசனை செய்யுமா? ஓராண்டுக்கு எந்தளவிற்கு கட்டிட வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றன? அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் இந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கையை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1986 நவம்பர் 14]

மாண்புமிகு திரு. ப.உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகிற நிதியாண்டில் 9 இடங்களில் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்ட அரசு ஆணை பிறப்பித்து கட்டுமானப் பணி நடந்து வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்டது போல திருப்பத்தூரின் அவசியத்தை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி வருகிற நிதியாண்டில் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

+2-ல் விருப்பப்பாடமாக தொழிக பயிற்சிப் பாடம்

7—(*வினா எண் 649)—திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் சட்டத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) +2 வகுப்புகளில் விருப்பப்பாடங்களுள் தொழிற்பயிற்சிப் பாடத்தையும் கற்பிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது எப்பொழுது முதல் செயலுக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, (அ) மற்றும் (ஆ) மேல்நிலைக் கல்வி பொதுப் பாடம் முதல் பிரிவில், வீட்டு மின் சாதனங்கள், மின்சார மோட்டார்கள்க்கு கம்பி சுற்றுதல், பொது இயந்திரவியல், வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி பெட்டி பராமரித்துப் பழுது பார்த்தல், மின்கணிப்புப் பொறி அறிவியல், வங்கிக் கணக்கியல், மின்னணுவியல், அலுவலக மேலாண்மை, தட்டச்சு மற்றும் பொது இன்சுரன்ஸ் என்னும் தொழிற் பாடங்களில் ஒன்றை போதிக்கும் திட்டத்தை 1986-87 முதல் அமுல் படுத்த ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது தொழிற் பிரிவு பாடங்களைப் பயில்வதற்கு ஐ.டி.ஐ., பாலிடெக்னிக் போன்றவற்றிற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே குறைந்த சீட்டுகளே இருப்பதால் எல்லா மாணவர்களுக்கும் தொழிற் பிரிவு கல்வியைப் பயில்வதற்கு வாய்ப்பு கிட்டுவதில்லை. ஐ.டி.ஐ. யைப் போல பிட்டர், டர்னர் போன்ற பாடங்களை எல்லா மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் கற்பிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1986 நவம்பர் 14]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிற கருத்தில் பலவற்றை ஏற்கனவே நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எலெக்ட்ரிக் டொமஸ்டிக் அப்ளையன்செஸ், எலெக்ட்ரிக் மோட்டார் வைண்டிங், ஜெனரல் மெஷின்ஸ் என்ற சிலவற்றைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதைப் போல எல்லாப் பள்ளிகளிலும் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். லைஃப் ஓரியண்டட் எஜுகேஷன் என்ற முறையிலே, தொழிற் கல்வியை எல்லா மட்டங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஆணையிட்டபடி எல்லா இடத்திற்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கம்ப்யூட்டர் கல்வியை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் ஊக்குவிக்க எல்லா மாணவர்களும் கம்ப்யூட்டர் கல்வியைக் கற்றுக்கொள்கின்ற அளவுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க ஆகும் நிதியை கல்வித் துறை ஏற்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சையன்ஸ் அண்டு டெக்னாலஜி ஓரியண்ட்டட் மாடல் எஜுகேஷன் என்பதுதான் மாநில அரசினுடைய கொள்கையாக தற்போது இருக்கின்றது. கல்வி முறையில் மாற்றத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆணையிட்டு, அதையொட்டித்தான் லைஃப் ஓரியண்டட் கல்வி முறை கொண்டுவரப்பட்டு அது நீட்டிக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணம் கட்டாயம் நிறைவேறும்.

திரு. ந. சிவஞானம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பிளஸ் 2 வகுப்புகளில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பல்வேறு தொழில் கல்வி பாடங்களுக்குப் போதிய ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு அரசு உத்தரவிடுமா? பல பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றனர். அங்கு பகுதி நேர ஆசிரியர்களையாவது நியமிக்க அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு இதற்காக தனிப்பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. தேவையான, புதிய கல்வி முறைகளுக்கு ஏற்ற ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பிளஸ் 2 வகுப்பில் தொழில்கள் பற்றிய பாடங்களைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளை வரவேற்க

[1986 நவம்பர் 14]

வேண்டியதுதான். இன்று தேவையான ஓர்க்ஷாப் பெசிலிட்டிஸ் இல்லை. இன்றைக்குத் தொழிற் கல்வியில் மாணவர்கள் கற்றுக்கொள்கின்ற பாடங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு, செயல்படுத்துவதற்கு என்று ஓர்க்ஷாப் பெசிலிட்டிஸ் வர வேண்டும். அது இப்போதுள்ள மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் கிடையாது. வாரத்திற்கு ஒரு நாள் என்று ஒன்றிரண்டு பள்ளிகள் சேர்ந்துகொண்டு ஓர்க்ஷாப்புக்குக் கூட்டிச் சென்று பயிற்சி கொடுக்கும் நிலை இருக்கின்றது. அதனால் உண்மையில், அதை நடைமுறையில் செயல்படுத்த முடியவில்லை. அதில் பலன் இல்லை. 2, 3 பள்ளிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஓர்க்ஷாப் பெசிலிட்டிஸ் தனியாகப் பெற்று கற்றுக்கொடுக்கின்ற நடைமுறையை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வாக் கேஷனல் எஜுகேஷன் என்று சொல்லக் கூடிய இதுபோன்ற தொழில் படிப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அளவில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆணைப்படி, செல்ஃப் ஓரியண்டட் எஜுகேஷன் முறை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குக் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிதி தேவைப்படுகின்றது. காரணம் இந்தத் தொழிற் கல்வி அடிப்படையிலான கல்வியை பள்ளிப் படிப்பிலிருந்தே மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு, இன்ப்ராஸ்ட்ரக்ச்சர்ஸ், எக்ஸிப்மென்ட்ஸ் தேவைப்படுகிறது. லாபரட்டரி எக்ஸிப்மென்ட்ஸ் தேவைப்படுகின்றது. அதற்குக் குறைந்தபட்சம் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவாகும். இந்த நிதியை மைய அரசு ஒதுக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு கேட்டு மைய அரசு உதவி தர முன்வரவில்லை. மாநில அரசு இதற்கு ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கியிருக்கின்றது. அதற்குப் பள்ளிகளுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டும். தொழிற் கல்விக்குத் தேவையான இன்ப்ராஸ்ட்ரக்ச்சர்ஸ் பெசிலிட்டிஸ், அதற்கான லாபரட்டரி எக்ஸிப்மென்ட்ஸ் கட்டாயம் தேவை என்பதை அரசு உணர்ந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் இருக்கின்ற பிரச்சினை பற்றி அரசுக்குத் தெரியுமா? குறிப்பாக கெமிஸ்ட்ரி, பிசிக்ஸ் போன்ற சப்ஜக்ட்களுக்கு இந்த ஆண்டு முதலிலிருந்தே பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றனர். போதிய ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்தக் குறைவை நிவர்த்திக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி எந்தப் பள்ளியிலும் ஆசிரியர் இல்லை என்ற நிலையில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்

1986 நவம்பர் 14]

அதைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அதை உடனடியாக நிவர்த்திக் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. பழனிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் பிளஸ் 2 வகுப்பில் வொக்கேஷனல் கோர்ஸ், தொழிற் கல்வி, மற்ற படிப்புகளைப் படிக்கின்ற மாணவர்கள் பலர்நல்ல மதிப்பெண்களைப் பெற்று வருகின்றார்கள். இப்போது மொத்தம் 100 இடங்கள்தான் இருக்கின்றன. அவை மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. 40,000 மாணவர்கள் தொழிற் கல்வி பயில்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு 100 இடம் என்று இருப்பதை அதிகப்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வொக்கேஷனல் எஜுகேஷன் என்னும் தொழில் படிப்பு முறையில் படித்து விட்டு வரும் மாணவர்களுக்கு மேற் படிப்புகளில் நாம் வாய்ப்பை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது ஏற்கெனவே அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றது. அதைப்பற்றி ஆய்ந்து தக்க முடிவெடுக்கப்படும்.

மத்திய அரசுப் பள்ளிகளில் தமிழ் போதனா மொழி

8—(*வினா எண் 5804) திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் சட்டத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மத்திய அரசு நிறுவும் மாதிரிப் பள்ளிகளில் தமிழையும் போதனா மொழியாக வைக்குமாறு தமிழ்நாடு அரசு வற்புறுத்த முடிவெடுத்துள்ளதா?

(ஆ) அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, (அ) ஆம்.

(ஆ) மத்திய அரசு, நிறுவப்படவிருக்கும் மாதிரிப் பள்ளிகளில் இந்தி மற்றும் ஆங்கில மொழிகளைக் கற்பிப்பு மொழியாகக் கொண்டுவர உத்தேசித்துள்ளது. தமிழக அரசு இருமொழிக் கொள்கையினைப் பின்பற்றி வருவதால், மாதிரிப் பள்ளிகளில் தாய் மொழிதான் கற்பிப்பு மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்றும், ஒரு சில இடங்களில் ஆங்கிலமும் கற்பிப்பு மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் தமிழக அரசு மைய அரசிடம் வலியுறுத்தி வருகிறது.

[1986 நவம்பர் 14]

(முற்பகல் 9-20)

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் இந்த விஷயத்தில் உறுதியாக இருந்தாலும், அடிக்கடி இதை வற்புறுத்தி வந்தாலும் மத்திய அரசு இதுவரை திட்டவட்டமாக முடிவை அறிவிக்கவில்லை. இந்த நிலையில் நவோதயா வித்யாலயா என்கிற மாதிரிப் பள்ளிகளை மத்திய அரசு ஆரம்பிக்கின்ற அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. மத்திய அரசு இந்த விஷயத்தில் தன்னுடைய முடிவைச் சொல்லாமல் இன்னும் மவுனம் சாதிக்கிறது. ஆதலால் நம்முடைய சந்தேகமும் வலுப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட அத்தனைக் குழுக்களின் பரிந்துரைகளின் பேரில் 1968 ஆம் ஆண்டிலேயே கல்வி கற்பிப்பதானது தாய் மொழியில்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்துக்கு மாறாகவும், நம் முடைய நீண்டகாலக் கோரிக்கையை ஏற்காமலும் ஏற்கெனவே அவர்கள் திட்டமிட்டபடி மாதிரிப் பள்ளிகளை தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பிக்க முன்வந்தால் தமிழக அரசு அதை எந்த வகையில் தடுத்து நிறுத்த இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நவோதயா வித்யாலயா கல்வி முறையைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் கூறுகிறவாறு தமிழகம் என்றைக்கும் ஏற்காது என்பதைத் தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கெனவே மைய அரசுக்கு என்.டி.சி. கூட்டத்திலேயே தெரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இது பற்றி மைய அரசு அறிவிக்கும்போது கோத்தாரி குழுவின் பரிந்துரைக்கு ஏற்ப மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கும் முன்னோடி நிலையங்களாக அமைக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்வி நிலையங்களிலே ஆங்கிலமும், இந்தியும் இடம்பெறும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு இதனைக் கொள்கையளவில் எதிர்க்கிறது. மாநில அரசு மொழி அல்லாத வேறு எந்த மொழியையும் ஏற்க முடியாது என்று ஆட்சேபணை தெரிவித்திருக்கிறோம்.

இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 42-வது திருத்தத் தின்பூலம் கல்வியானது மாநிலப் பட்டியலில் இருந்து பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. அனைத்தையும் தீர ஆலோசித்துதான் அன்றைக்கு இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கிய பெரியவர்கள் கல்வியானது மாநிலப் பட்டியலில் இருக்க வேண்டுமென்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். 42-வது திருத்தத்திற்குப் பிறகு கூட தமிழகமும் இன்னும் சில மாநிலங்களும் கல்வியானது மறுபடியும் மாநிலப் பட்டியலில்தான் இருக்க வேண்டுமென்று மைய அரசை வலியுறுத்தி வருகின்றன.

1986 நவம்பர் 14]

மேலும் இந்தியக் கல்விக் கொள்கை என்கின்ற கொள்கையை மைய அரசு ஏற்படுத்துகின்ற அச்சம் கூட இருக்கிறது. எனவே தான் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்க முடியாது என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மைய அரசை வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது பொதுப் பட்டியலில் கல்வி இருந்தாலும் கூட இதுபற்றிய முடிவை எடுக்கும்போது மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கலந்து ஆலோசித்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் அவ்விதம் கலந்தாலோசித்ததாகத் தெரியவில்லை. மாதிரிப் பள்ளி ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 2 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பணம் மக்களுடைய வரிப்பணம். இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு இத்தகைய செலவுகளைச் செய்வதை விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு மாநில சர்க்கார் நடத்துகின்ற பள்ளிகளில் கூடுதல் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம். அந்த வகையில் இந்தப் பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டுமென்று மாநில அரசு மைய அரசை வலியுறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாழ்க்கைக் கல்விக்கான முதலமைச்சருடைய திட்டம் என்று சொல்கிற லைஃப் ஓரியன்டட் எஜுகேஷன் என்கிற கல்வி முறையைத் தமிழகத்தில் எல்லா மட்டங்களிலும் கொண்டு வரும்போது நேஷனல் எஜுகேசன் பாலிசி என்று நாம் சொல்லும்போது மத்திய அரசின் கல்வி முறையில் நல்ல விஞ்ஞான முறையிலான அமைப்புகள் என்னென்ன இருக்கின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் நம்முடைய கல்வி முறையிலேயும் இம்புரூவ்மென்ட் என்கிற ஒரு அடிப்படையில் கொண்டு வர வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவில் இந்த அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டியது. இதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களால் அது தரப்படவில்லை. தமிழக அரசு அதற்காக 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது.

நாம் அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். நவோதயா கொள்கையை ஏற்க மாட்டோம். கல்வியை மீண்டும் மாநிலப் பட்டியலிலே கொண்டு வரவேண்டும் என்ற தமிழக அரசினுடைய கொள்கை தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படும். அது மட்டுமல்ல. தமிழ், தேவையானால் ஆங்கிலம் மட்டுமே பயிற்சி மொழியாக அந்தப் பள்ளிகளில் வரவேண்டும், இரு மொழிக் கொள்கை என்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் மைய அரசு இணங்குமானால், அது குறித்து மாநில அரசு பரிசீலிக்கும் என்று தமிழக முதல்வர் மைய அரசிற்குத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.

[1986 நவம்பர் 14]

மாண்புமிகு திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நவோதயா பள்ளிகளில் தமிழில் பயிற்சி என்ற நமது தமிழக அரசினுடைய கோரிக்கையையும், மேற்கு வங்காளத்தின் கோரிக்கையையும் பல்வேறு மாநிலங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, தாய் மொழியில் பயிற்சி இருக்க வேண்டும் என்று ஹைதராபாத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டில், அதேபோன்று பல்வேறு இடங்களில் வற்புறுத்தப்பட்டது உண்மையா? அப்படியென்றால், எந்தெந்த மாநிலங்கள் தமிழக அரசு தாய் மொழியிலே பயிற்றுவிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைத்ததுபோல் தாய்மொழியில் இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன் வைத்திருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுகுறித்து முழுத் தகவல் இல்லை. ஆனால், மேற்கு வங்காள அரசும், தமிழக அரசும் வெளிப்படையாக, ஆணித்தரமாக இதை ஏற்க மறுத்து, மாற்றங்களைத் தெரிவித்து மைய அரசிற்குத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது.

*திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நவோதயா பள்ளிகளில் தமிழை போதனா மொழியாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற தமிழக அமைச்சர்கள் முன் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் இந்தக் கல்விக் கூடங்கள் மூலமாக வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ள மக்கள் பெறுகின்ற இந்தக் கல்வியை சாதாரணமாக வேளாண் விதைப் பண்ணை என்று சொல்வதுபோல், சரியான பண்ணையாக அமைகின்ற இந்தக் கல்விக் கூடத்தில் ஒரு மாவட்டத்திற்கு 80 மாணவர்களில், 30 சதவிகித அரிஜன மாணவர்கள் பங்கு கொள்கின்ற காரணத்தினால், 9-ஆவது வகுப்பிற்கு மேல் ஒரு மாணவன் ஒரு மாநிலத்திலே இருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்குச் சென்று படிக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், இதனால் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்குகின்ற காரணத்தினால், மேலும் மக்களுக்கு விஞ்ஞான அறிவை நல்ல முறையிலே திட்டமிட்டு பயில்விக்கின்ற கூடமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், ஏனைய மாநிலங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்தப் பள்ளிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு மைய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணுவது போல் இந்தத் திட்டத்தினால் எவ்வித நன்மையும் பயக்காது என்பதை மைய அரசு அனுப்பியிருக்கின்ற தாக்கீது தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. இந்தப் பள்ளியைப் பொறுத்த

1986 நவம்பர் 14]

வரையில், இரண்டு விதமான குடிமக்களை உருவாக்க இருக்கிறது. ஒன்று, மேட்டுக்குடி மக்கள், இன்னொன்று அடிமைத்தனத்திலே இருக்கிற கீழ்க்குடி மக்கள்.

“.... The Board has sent broad norms for the establishment of Navodaya Vidhyalayas to achieve the objective of excellence coupled with equity, to promote National Integration, to provide opportunities to the talented children to develop their full potential”

என்று அதிலே தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிற போது, 5-வது படித்து முடித்த பிள்ளைகள் போட்டியில் பங்கேற்க முடியும். அந்தப் பள்ளியில் பின்தங்கிய மக்கள், வறுமையிலே வாடுகின்ற மக்கள், சமுதாயத்திலே மேம்பாடு இல்லாத ஆதி திராவிட, அருந்ததிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எல்லாம் இதிலே பங்கேற்க முடியும். இந்தப் போட்டியிலே ஐந்தாவது படித்து முடித்த மாணவர்கள் போட்டியிட முடிகிறது. ஆனால், அந்த மாணவர்கள் ‘மெரிட்-பேசிஸ்’ இல் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மெரிட் பேசிசிலே ஒவ்வொரு மாநிலத்திலே இருந்தும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். தந்தை பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தமிழ் மண்ணிலே தவழ விட்டிருக்கின்ற உணர்வுகளை மறைந்த பெரியவர் காமராஜர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். ‘ரூல் ஆப் ரிசர்வேஷன்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. சமுதாயத்திலே பின் தங்கிய, நலிந்த மக்கள் பெரும்பான்மை மக்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அதுவும் போட்டித் திட்டத்தை உடனடியாக நீட்டிக்கின்ற இந்தக் கல்வி முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ‘டேலன்ட்’ என்ற போர்வையில் போட்டியிட்டு எப்படி வெற்றி பெற முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அது இயலாத காரியம். அதிலும் ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள். ரிசர்வேஷன் பாலிசியைக்கொண்டு வருகிறார்கள். மைய அரசு இதைத் தந்திரமாகக் கொண்டு வருகிறது. அவர்களுடைய நோக்கம், “டேலன்ட் பர்சன்ஸ்” என்று சொல்லி, மேட்டுக்குடி மக்களை உருவாக்கி, அந்த மேட்டுக்குடி மக்கள், தமிழகத்தில் படிக்கின்ற கோவையிலுள்ள மாணவர்கள் 20 சதவிகிதத்தினர், உ.பி.யிலுள்ள பள்ளிகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். உ.பி.யிலுள்ள மாணவர்கள் இங்கு வர வேண்டும். அப்படிச் கொண்டு வருகிறார்கள். மும்மொழித் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. மும்மொழித் திட்டம் ஒரு மொழிக் கொள்கையாக வட புலத்தில் ஈடேறுகின்றபோது, தமிழகத்திலே இருந்து 20 சதவிகித மாணவர்கள் வடபுலத்திற்கு அனுப்பப்படுவார்கள். அங்கேயிருக்கின்ற மாணவர்கள் இங்கே வரமுடியாது. மும்மொழித் திட்டத்தையே நடை முறைப்படுத்த முடியாத மத்திய அரசு, இதை எவ்வாறு

[1986 நவம்பர் 14]

நடைமுறைப்படுத்தப் போகிறது? 'ரூல் ஆப் ரிசர்வேஷன்' என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் தவறு.

ஒரு எண்ணத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் :

"If sufficient number of children of one of these two categories — Scheduled Castes and Scheduled Tribes — do not qualify, it would be possible to interchange the seats between the two categories."

என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே அப்படிப்பட்ட டேலன்டட் பீயூபிளைத் தான் எடுக்கிறார்கள். சிலவற்றை மெரிட் பேஸிஸ் என்று வைத்து விடுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் அந்தப் போட்டியிலே தோற்றுவிடுவார்கள். வாய்ப்பு வசதி பெற்ற மக்கள், உயர் குடியிலே உள்ளவர்கள், படிப்பு நிலையில் உள்ளவர்கள், மேல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே சேருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் வரமுடியாத நிலை ஏற்பட்டால் மேல் குடி மக்களிலிருந்து அந்த இடங்களை நிரப்பலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எந்த விதத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தீங்கை இழைக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-30)

திரு. சசைத். சா. துரைசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நவோதயா பள்ளிகளிலே தமிழ் மொழியை கட்டாயமாக்க வேண்டுமென்று நாம் எப்படிப் போராடிக் கொண்டு இருக்கிறோமோ அதைப் போல் தமிழகத்திலே உள்ள தனியார் பள்ளிகளில், குறிப்பாக, நகர்ப்புறங்களிலே உள்ள பள்ளிகளிலே ஆங்கிலமும் மலையாளமும், ஆங்கிலமும் கன்னடமும், ஆங்கிலமும் தெலுங்கும் என்று சொல்லி மாணவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிற அவல நிலை உள்ளதே, அந்த நிலையை மாற்றி கர்நாடகம், ஆந்திரம் மற்றும் பல மாநிலங்களிலே இருப்பதைப் போன்று தமிழைக் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டும் என்ற முறையை நடைமுறைப்படுத்த அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள பிரிவின அடிப்படையில் சிறுபான்மை மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்பட்டதாக வேண்டும்.

1986 நவம்பர் 14]

திரு. டி. என். முருகானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நவோதயா பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாடு அரசு அனைத்துக் கட்சிகளையும் கூட்டித் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக நவோதயா பள்ளிகளில் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன் வைப்பார்களா? அதே கோரிக்கையை சட்டமன்றப் பேரவையில் தீர்மானமாக நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப முன்வருவார்களா?

Mr. SPEAKER. It is a policy matter. There is involvement of policy. (குறுக்கீடுகள்)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பாலிசி இல்லை. அமைச்சர் பதிலளிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாலிசி தான். அமருங்கள்.

திரு. எஸ். வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தின்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிடையாது. விதிகளை தயவுசெய்து இன்னொரு முறை படித்துப் பாருங்கள்.

திருச்சி-திருவரங்கம் இரயில் பாதையில் மேம்பாலம் கட்டுதல்.

9—*(வினா எண் 5137)—திரு. அ. மலர்மன்னன்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சி-திருவரங்கம் பாதையில் உள்ள இரயில்வே கிராசிங், பாலக்கரை இரயில்வே கிராசிங், தென்னூர் இரயில்வே கிராசிங் ஆகிய இடங்களில் மேம்பாலம் கட்ட அரசிடம் செயற் குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இல்லை.

[1986 நவம்பர் 14]

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் அதுபோன்ற செயற்குறிப்பு இல்லை என்று கூறினார்கள். ஆனால் திருச்சி போன்ற பெரு நகரங்களிலே இன்றைய தினம் உலக வங்கியிலே இருந்து பெறப் படுகிற தொகையிலிருந்து இந்தப் பாலங்கள் மேலும் சீர் செய்யப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே உலக வங்கியிலிருந்து பெறப்படுகின்ற தொகையிலிருந்து அந்தப் பாலங்கள் செப்பனிடப்படுமா? புதிய பாலங்கள் அமைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உலக வங்கியிலிருந்து பெறப்படுகின்ற நிதியின் மூலம் பீமன் நகர், தென்னூர் ஆகிய 2 இடங்களில் மேம்பாலங்கள் கட்டுவதற்கு ஆய்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலேயே உலக வங்கித் திட்டத்தின் மூலம் காந்தி லெவல் கிராசிங் ரோடில் ஒரு மேம்பாலம் கட்டுவதற்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. கேள்வியிலே கேட்கப்பட்டிருக்கிற எந்தப் பாலமும் இப்போது பரிசீலனையில் இல்லை. அதைச் சேர்த்து பரிசீலிக்க முடியுமா என்று எதிர்காலத்திலே வேண்டுமானால் பார்க்கலாம்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலிருந்து தென்னூர் இரயில்வே கிராசிங்கிலும், பாலக்கரை இரயில்வே கிராசிங்கிலும் பாலங்கள் கட்ட இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, தென்னூர், பாலக்கரை போன்ற லெவல் கிராசிங்கில் பாலங்கள் கட்டுகிற நேரத்திலே, அங்கேயிருக்கிற பெரிய கட்டிடதாரர்கள், உரிமையாளர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று ஸ்டே வாங்காத நிலையிலே இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பாலம் கட்டுவது என்றால் முறையாகக் கட்டப்பட வேண்டும். அதற்கு எவ்வளவு இடம் தேவையோ அந்த இடத்தை நாம் ஆர்ஜிதம் செய்தே ஆக வேண்டும். அந்த நிலைமையிலே அங்கேயிருக்கிற கட்டிடதாரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் இருக்க எப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது என்று தெரியவில்லை. ஆனால், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், அவர்களைப் பார்த்து, இது ஒரு நல்ல காரியம், ஆகவே கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டாம் என்று எங்களோடு சேர்ந்து ஏதாவது செய்தால் அது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1986 நவம்பர் 14]

சேலத்தில் விமான நிலையம்.

10—(*வினா எண் 7295): திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மத்திய அரசு, சேலம் விமான நிலையம் அமைக்க அனுமதி அளித்தும் திட்டம் அமுலாக்கப்படாமல் காலதாமதப்படுவது ஏன்?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இம்மாநில அரசு நெடு நாட்களாகவே சேலத்தில் விமான நிலையம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கோரி வந்துள்ளது. 7-2-1986 தேதியிட்ட இவ்வரசின் கடிதத்தில், சேலத்தில் விமான நிலையம் அமைக்க காமலாபுரம் என்ற கிராமத்தில் 200 ஏக்கர் நிலத்தினை கையகப்படுத்தி இலவசமாகத் தர ஒப்புக் கொள்வதாக மத்திய அரசிற்கு கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது. விமான தளம் அமைப்பதை உறுதிப்படுத்துமாறும் மைய அரசு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மைய அரசின் பதில் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. கே. சுப்பராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். மிகவும் நன்றி. விமான நிலையப் பணிகள் விரைவில் தொடங்குவதற்கு தொடர்ந்து மத்திய அரசை வற்புறுத்தவும் அதுபற்றிய தொடர்ச்சியான follow-up action எடுக்கவும் மாநில அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த சேலம் விமான நிலையம், அதே போன்று தூத்துக்குடி, விமான நிலையம் இவை இரண்டையும் புதிதாக அமைப்பதற்கும் அது மட்டுமல்லாமல், கோவை விமான நிலையத்தை விரிவுபடுத்தவும் விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பல முறை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு கடிதம் எழுதியிருக்கிறது. நாம், 25-8-1986 ஆம் தேதியன்று கூட, மத்திய அரசு அமைச்சர் இங்கே வந்திருந்தபோழுது நேரடியாகவே இதைப்பற்றி விவாதித்து கடிதம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதோடு நம்முடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் நானும் அந்த மேடையிலேயே கோரிக்கை வைத்தோம். நாங்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக்

[1986 நவம்பர் 14]

கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, மாநில அரசு இதைப் பொறுத்தவரை உடனடியாக அமைப்பதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் விரைவாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, மத்திய அரசினுடைய பதில் சாதகமாக வருமானால் இந்த வேலை துவக்கப்படும்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் வேறு மாவட்டங்களில் விமான நிலையங்களை அமைக்க மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு பரிந்துரை செய்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் ஏற்கனவே சொன்னேன், தூத்துக்குடி அருகிலே என்று. நீங்கள் சார்ந்திருக்கிற கோவை மாவட்ட விமான நிலையத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழகத்தில் இதே போல் எத்தனை இடங்களில் விமான நிலையம் அமைப்பதற்குத் தமிழக அரசு கோரி இருக்கிறது? அதே போல், தஞ்சை மாவட்டத்திலும் விமான நிலையம் அமைப்பதாக இதற்கு முன்னர் அறிவிக்கப்பட்டது. தற்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே ஒரு விமான நிலையம் கோவையிலே இருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்பது ஒரு கோரிக்கை. சேலத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும், தூத்துக்குடியில் அமைக்கப்பட வேண்டும், அடுத்து தஞ்சையிலே, இப்படி இந்த 3 இடங்களிலும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பது அரசினுடைய நோக்கம். அதிலே சேலத்திலும் தூத்துக்குடியிலும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்றும் தஞ்சையிலே தொடர்ந்து எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் உணர்வு நமக்கு இருக்கிறது. அதை அரசு தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து வலியுறுத்துவோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அவரவர் இடத்தில் அமரவேண்டும்.

திரு. சா. ஞானசுந்தரம் : தலைர் அவர்களே, தஞ்சையிலே இந்த ஆண்டு அக்டோபர் முதல் 'வாயு தூத்' விமானம் விடுவதற்கு மத்திய அரசு அனுமதித்திருப்பதாகச் செய்திகள் வந்தன. ஆனால் தற்போது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தேவையான பெரிய அளவிலான விமான தளம் அங்கே இருக்கிறது

1986 நவம்பர் 14]

என்பதை நான் அமைச்சருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, விரைவிலே விமான சர்வீஸ் துவக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யப் படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலைமைகளைக் கருதி மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யலாம்.

(முற்பகல் 9-40)

கூட்டுறவு பஞ்சாலைகளில் நிர்வாக போர்டுக்கு தேர்தல்.

11—(*வினா எண் 10493)—திரு. ஆர். ரெங்கசாமி: மாண்புமிகு வீட்டுவசதி மற்றும் கைத்தறித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கூட்டுறவு பஞ்சாலைகளில் நிர்வாக போர்டுக்கு தேர்தல் நடத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது நடத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) மற்றும் (ஆ) கூட்டுறவுத் துறையில் தேர்தல்கள் நடைபெறுவதற்கான சட்டம் அமுலாக்கப் பட்டபின் தேர்தல்கள் நடைபெறும்.

திரு. ஆர். ரெங்கசாமி : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் எல்லாம் தற்போது நஷ்டத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள், நிபுணர்கள் கொண்ட போர்டை அமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே அரசு அதிகாரிகளையும், இதர பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட குழு இயங்கி வருகிறது. தேவை என்றால் அந்தந்த ஆலையில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற இயக்குநர் மாற்றம் செய்யப் படுவார்.

திரு. ஆர். ரெங்கசாமி : தலைவரவர்களே, தற்போது எல்லா மில்களிலும் அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர் சேர்மேனாக இருக்கிறார். இந்த முறையை மாற்றி, முன்பு இருந்த மாதிரி அந்தப் பகுதி எம்.எல்.ஏ. சேர்மேனாக நியமிக்கப் படுவாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே அதைப் போன்ற சிந்தனை எதுவும் அரசிடம் இல்லை.

[1986 நவம்பர் 14]

கண்மாய்களில் நாட்டு கருவேல மரம்.

12—(*வினா எண் 7572)—திரு. க. பாரமலை: மாண்புமிகு சுற்றுலா மதுவிலக்கு மற்றும் மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கண்மாய்களில் நாட்டு கருவேல மரங்களை நடுவதில் கையாளப்படும் முறைகள் யாவை?

(ஆ) மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துக் கண்மாய்களிலும் மரம் நடுவதற்கு காலவரையுடன் கூடிய திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் விவர அறிக்கை**ஒன்று வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

திரு. க. பாரமலை : தலைவரவர்களே, கண்மாய்களில் நாட்டுக் கருவேல மரங்களை 'பேஸ்டு ப்ரோகிராமாக' ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் நடவு செய்ய அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறதா? ஏனென்றால் பல இடங்களில் சிறு விவசாயிகள், ஏழை எளிய மக்கள் பல்வாண்டுக்காலமாக பயிரிட்டு வந்தாலும் அதிகாரிகளால் பலவந்தமாக அவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ஆனால் செல்வந்தர்கள் வசதிவாய்ப்பு படைத்தவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதை அதிகாரிகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை; அவர்களை அகற்ற முடியவில்லை. இந்தப் பாகுபாடு இல்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறையை நிர்ணயம் செய்து, அனைத்துக் குளங்களிலும் ஏரிகளிலும் நாட்டுக் கருவேல மரங்களை நடவு செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 38,314 ஏரி, குளங்கள் இருக்கின்றன. 1985 மார்ச் முடிய 2.20 இலட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பில் கண்மாய்களில் மரங்கள் நடப்பட்டுள்ளன. மேலும் 1.88 இலட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பில்தான் மரங்கள் நடமுடியும் என்று ஆய்வுமூலம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை, பணக்காரர் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லா ஏரிகளிலும் குளங்களிலும் கால்வாய்களின் இரு கரைகளிலும் மரங்கள் நடப்பட்டு வருகின்றன.

*211ம் பக்கத்தில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1986 நவம்பர் 14]

திரு. க. பாரமலை : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கையில் எப்படி மரங்கள் நடப்படுகின்றன என்ற விவரம் இருக்கிறது. நான் கூற விரும்புவது, ஏரிகள், கண்மாய்கள் ஆக்கிரமிப்பை அகற்றவும், புதிய ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்கவும் மரம் நடவு செய்ய வேண்டியது அவசியம். 1946 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் பட்டா வழங்கப்பட்ட இடங்களைத் தவிர புதிய ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி, அனைத்துக் கண்மாய்களிலும், ஏரிகளிலும் மரங்களை நடவேண்டும். இன்னும் சுமார் 2 இலட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பில்தான் மரங்கள் நடமுடியும் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த இடத்திலாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறையை நிர்ணயித்து, மரங்கள் நடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, மரங்கள் நடப்பட்டு வருகின்றன. 1986 மார்ச் மாதத்தில் சமூகக் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 17 ஆயிரம் ஹெக்டேர் நிலப் பரப்பில் மரங்கள் நடவு செய்ய வேண்டுமென்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வனத்துறையின் மூலம் அல்லது ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், ஆர். எல். இ. ஜி. பி. திட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் மரங்கள் நடப்படுவதற்கு உள்ளாட்சித்துறை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 1986 முதல் மரம் நடும் பணியில் உள்ளாட்சித் துறை ஈடுபட்டிருக்கிறது. 1987-லிருந்து கண்மாய்களில் புதிதாக மரங்கள் நடும் பணியை உள்ளாட்சித் துறையே செய்ய வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : தலைவரவர்களே, கண்மாய்கள், ஏரிகளில் மரங்கள் நட்டு வளர்ப்பதன் மூலம் வருகின்ற வருமானத்தில் 50 சதவீதம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வழங்கும் திட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இதுவரையில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் வருமானம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதோடு, மேற்கொண்டு வரக்கூடிய வருமானத்தில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 50 சதவீதம் என்பதை மாற்றி, 60 சதவீதமாக உயர்த்திக்கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, சமூகக் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வளர்க்கப்பட்ட மரங்கள் வெட்டப்பட்டு அதனால் கிடைக்கிற வருமானம் அங்கேயுள்ள ஊராட்சிகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுவரையில் சில மாவட்டங்களில் அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய

[1986 நவம்பர் 14]

மாவட்டத்தில்கூட அவ்வாறு 16-ஆம் தேதி கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 50 சதவீதத்திலிருந்து அதிகமாகக் கொடுக்க அரசு முயற்சி எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக செய்யப்படுகின்ற வேலைகளுக்கு தொழில்நுட்பம் தெரிந்த ஆட்களை நியமித்து இருக்கிறார்களா? அல்லது ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளே அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்களா? அனுபவம் இல்லாத காரணத்தால் அங்கே வேலை சிறிது தாமதம் ஆகிறது என்று அந்தத் துறை அதிகாரிகளிடத்திலிருந்து ஏதேனும் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றனவா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது போல் குறை எதுவும் வரவில்லை; வன இலாக்காவில் தகுதி உள்ளவர்களே இதில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். சிவராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகக் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் இத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர் பயிரிடவேண்டுமென்று அரசின் தாக்கீது இருந்தாலும் சோஷியோ ஃபாரஸ்டில் நடவு செய்கிறபோது நடவு செய்யாமல் நடவு என்ற பெயரால் கணக்குக் காட்டி பில் போடப்படுகிற வகையில்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தில் குற்றச் சாட்டு கூடாது. கேள்விதான் கேட்கவேண்டும்.

திரு. எஸ். சிவராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாறு தவறாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அரசுக்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா? அவ்வாறு ஏதேனும் வந்திருந்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது போல் தகவல் எதுவும் வரவில்லை. குறிப்பிட்டு இந்த, இந்த இடங்களில் தவறு நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குரிய நடவடிக்கையை அரசு எடுத்து பதிலையும் தெரிவிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. த. பழனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கருவேலஞ் செடி போன்றவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடப்பிறகு அதற்குத் தண்ணீர் ஊற்ற வாய்ப்பு இல்லை, நிதி ஒதுக்கம் இல்லை

1986 நவம்பர் 14]

என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். இதுபற்றி அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அவ்வாறு வந்திருந்தால் நட்ட செடிகளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றுகிற அந்தப் பணத்திற்கும் அரசு அனுமதி அளிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

குமரி மாவட்டத்தில் பரளியாறு மின் திட்டம்.

13—(*வினா எண். 10008)—டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குமரி மாவட்டத்தில் பரளியாறு மின்திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே—(அ) ஆம்.

(ஆ) ரூ. 17.70 கோடி மதிப்புள்ள 25 மெகாவாட் திறன் கொண்ட இத்திட்டம் மத்திய மின் அதிகார மன்றத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அதன் ஒப்புதலும் மற்றும் திட்டக்குழு ஒப்புதலும் கிடைத்தவுடன், நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பரளியாறு மின்திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல 25 மெகாவாட் திறன் கொண்டதுதான். ஆனால் மற்ற விதங்களில் அதாவது அனல் மின்சார நிலையம் போன்றவற்றை அமைக்க பல இடங்களில் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதுபோல் அல்லாமல் இந்தத் திட்டத்திற்கான செலவு மிகக் குறைவாக இருப்பதால் வெகு விரைவில் இந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ள அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மார்ச் 1984-ல் மைய மின் ஆணையத்தின் ஒப்புதல் பெற அனுப்பப்பட்டது. மார்ச் 1985-ல் சுகாதாரம், சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை இலாக்கா அனுமதி தந்திருக்கிறது. மேலும் இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மைய மின் ஆணையம், மத்திய நீர் வாரியம்

[1986 நவம்பர் 14]

போன்ற பல்வேறு துறைகளால் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. மத்திய ஆணையம் மற்றும் திட்டக் குழுவின்மூலம் ஒப்புதல் பெறப்பட்டு விரைவில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரளியாறு மின்சாரத் திட்டத்தைப்போல் இன்னும் அங்கே உலக்கையருவி பகுதியில் ஒரு திட்டம் அமைக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைக்கூட அரசு பரிசீலனை செய்து, வருகிற நிதியாண்டில் எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி மேற்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனி வினா போடப்படவேண்டும்.

திருபுவனம், பந்தநல்லூர் பகுதியில் கோரைப்பாய் நெய்யும் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

14—(*வினா எண். 8359)—திரு. மு. இராசாங்கம் : மாண்புமிகு சத்துணவு, சமூகநலம் மற்றும் கதர்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருபுவனம், பந்தநல்லூர் பகுதியில் கோரையில் பாய் நெய்யும் தொழிலாளர்களுக்கென கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்து அதன் மூலம் நியாயமான விலையில் கச்சாப் பொருள்கள் வழங்க அரசிடம் திட்டம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே—(அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. மு. இராசாங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பந்தநல்லூர், திருபுவனம் பகுதியில் நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் பாய் நெசவுத் தொழிலை நம்பி இருக்கிறது. எனவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்து அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக அந்தத் தொழிலுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட கச்சாப் பொருட்களை வழங்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பந்தநல்லூர், திருபுவனம் பகுதியில் கூட்டுறவு கோரைப்பாய் நெய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றைத்

1986 நவம்பர் 14]

துவங்க வேண்டுமென்றால் அந்தத் தொழிலைப் புரிபவர்கள், போதுமான எண்ணிக்கையில் இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அப்படி யாரும் விண்ணப்பிக்கவில்லை. விண்ணப்பிப்பார்களேயானால் அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. மு. இராசாங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருபுவனம் நகர பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அங்கத்தினர்கள் பாய் நெசவுத் தொழிலுக்காக கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே அங்கத்தினர்களாக ஆகி, ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகியும், சங்கம் தொடங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அது குறித்து அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது குறித்து அரசின் கவனத் திற்கு இன்னும் வரவில்லை.

குற்றாலம் பட்டு நூல் வளர்ப்புப் பண்ணை.

15—(*வினா எண். 4276)—திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குற்றாலம் பட்டு நூல் வளர்ப்புப் பண்ணையை விஸ்தரிக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஆனார் பு. கோ. ஜெகதீசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே— (அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குற்றாலம் பட்டு நூல் வளர்ப்புப் பண்ணையை சமீபத்திலே பார்வையிட்ட போது நானும் உடன் இருந்தேன் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். அப்போது பட்டுப் பூச்சி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் அங்கே சில திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும்

[1986 நவம்பர் 14]

என்று சொல்லி கோரிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டபோது, அது தொடர்பாக ஆவன செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்தார்கள். அது தொடர்பாக அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆனார் பு. கோ. ஜெகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குற்றாலம் பட்டு வளர்ப்புப் பண்ணையை மாண்புமிகு உறுப்பினரோடு சென்று நான் பார்வையிட்டேன். அந்த இடத்தில் புதியதாக தேவையான அளவுக்கு நல்ல நோயற்ற, வீரியம் உள்ள பட்டு முட்டைகளை உற்பத்தி செய்கிற அளவிற்குச் சரியான நல்ல சூழ்நிலை அமைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்களுக்கும், அங்கேயிருந்து தான் பட்டு முட்டைகளை விநியோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே மேலும் தேவைப்படுகிறபோது, நிச்சயமாக விரிவாக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிற ஒரு சில பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பு பண்ணைகளிலேயே குற்றாலத்திலே அமைந்திருக்கிற நிலையத்தான் முதன்மையானது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே அமைக்கப்பட்ட நிலையங்கள் எல்லாம் மிகச் சிறப்பாக வளர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும்கூட, குற்றாலத்திலே அதற்கான இயற்கை சூழ்நிலையும் மிகச் சிறப்பாக இருந்த நிலையிலும்கூட, இன்னும் அபிவிருத்திச் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே அங்கே குளிர் சாதன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதோடு, Mating centres-ஐ சீராக்கி சரிப்படுத்தினால் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கலாம் என்று அதிகாரிகளும், விவசாயிகளும் அமைச்சரிடத்திலேயே நேரிடையாகச் சொன்னார்களே, அதுபற்றி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆனார் பு. கோ. ஜெகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குற்றாலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நீண்ட நெடுங்காலமாக அந்தப் பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்புப் பண்ணை இயங்கி வருகிறது, சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது. திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் தேவையான பட்டு முட்டைகளை அங்கேயிருந்துதான் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் எவ்வளவு தேவையோ அந்த அளவிற்கு அந்தப் பண்ணையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

1986 நவம்பர் 14]

தமிழகத்தில் வருங்காலத்தில், ஏறக்குறைய 7-வது ஐந்தாண்டு திட்டக்காலம் முடிவடைவதற்குள் ஒரு லட்சம் ஏக்கரில் பட்டு விவசாயம் செய்ய வேண்டும், முசுக்கோட்டைச் செடியைப் பயிரிட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நேரத்திலே நிச்சயமாக அந்தப் பண்ணையை விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அவசியம் ஏற்படுகிறபோது நிச்சயமாக எந்த அளவிற்கு விரிவாக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு விரிவாக்குகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் கரம்பக்குடியில் பாவிதின் பை உற்பத்தி கூட்டுறவுச் சங்கம்.

16—(*வினா எண். 8141)—திரு. அ. வெங்கடாசலம்: மாண்புமிகு ஊரகத் தொழிற் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) புதுக்கோட்டை மாவட்டம், ஆலங்குடி தொகுதி, கரம்பக்குடியில் பாவிதின் பை உற்பத்தி செய்யும் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கும் செயற் குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஆனார் பு. கோ. ஜெகதீசன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே—(அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. அ. வெங்கடாசலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை மாவட்டம், இன்றைக்கு இருக்கிற மாவட்டங்களிலேயே மிகவும் சாதாரண நிலையில் உள்ள பின் தங்கிய மாவட்டம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியாகிய கரம்பக்குடி பகுதி மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கிற கால கட்டத்தில், குறிப்பாக புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ஆலங்குடி தொகுதியில், எந்த ஒரு தொழிற்சாலையும் இல்லாத நிலையில், அந்தக் கரம்பக்குடி பகுதியில் உள்ள படித்தவர்களுக்கும், சாதாரண மக்களுக்கும் வேலை கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு, பாவிதின் பை

[1986 நவம்பர் 14]

உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை அமைப்பதற்கு நம்முடைய அரசு முனைந்து நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது, இந்தத் தொகுதிக்கு முன் உரிமை கொடுக்கப்படுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆனார் பு. கோ. ஜெகதீசன் : தலைவர் அவர்களே, தாட்கோ நிதியுதவியோடு ஒரு சங்கத்தை அமைத்து அங்கே பாலிதின் பைகளைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அசிஸ்டென்ட் டைரக்டர் அவர்கள் இயக்குநருக்கு ஒரு செயற்குறிப்பை அனுப்பினார். இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் பாலிதின் பைகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏறக்குறைய 16, தமிழ் நாட்டில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த 16 சங்கங்களுக்கும் குறிப்பிட்ட அளவிற்குத்தான் ஆர்டர்கள் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிகப்படியான ஆர்டர்கள் கிடைக்கவில்லை. தற்போது அதே தாட்கோ நிதியுதவியோடு திருச்சி மாவட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும் பாலிதின் பைகளைத் தயாரிக்கிற தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற செயற்குறிப்பு நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே 16 இடங்களுக்கு அதிகமான வழங்கல் ஆணை அதாவது ஆர்டர்கள் கிடைக்கவில்லை. கூடுதலாகக் கிடைக்கிறபோது நிச்சயமாக கரம்பக் குடியில் புதிய சங்கம் அமைத்து அவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோமுகி அணை மலைவாசி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி.

17—(*வினா எண். 3994)—திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்: மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோமுகி அணையிலுள்ள மலைவாசி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல் நிலைப் பள்ளியாக மாற்றும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்பொழுது துவக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே—(அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

1986 நவம்பர் 14]

திரு. எஸ். கிவராமன் : தலைவர் அவர்களே, கேள்விக்கு இடமில்லையென்று சொன்னார்கள். அது வருத்தத்திற்குரிய ஒன்று. இருந்தாலும் கல்வராயன் மலைப்பகுதியில் இருக்கக் கூடிய ஒரே ஒரு அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி இதுதான். அந்த மலைவாழ் மக்கள் வேறு இடங்களுக்குச் சென்று படிக்கக் கூடிய வசதியில்லாத காரணத்தால்தான் அந்தப் பள்ளியை மேல்நிலைப்பள்ளியாக்க வேண்டுமென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் இதைக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆகவே கேள்விக்கு இடமில்லை என்று சொன்னதற்கு வருத்தம் தெரிவித்து, அடுத்த ஆண்டு, அதாவது வருகிற ஆண்டிலாவது மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்துவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அடுத்து அந்தப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அதற்கு நிரந்தரமான கட்டடம் கிடையாது. கோமுகி அணை கட்டுகிறபோது குவார்ட்டர்ஸ் கட்டினார்கள். அந்த குவார்ட்டர்ஸ் கட்டடத்தில்தான் ஹர்ஸ்ட்லும், பள்ளியும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே நிரந்தரமான கட்டடமும் மற்றும் அங்கே தங்கிப் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு விடுதியும் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவில் 1986-87 ஆம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 21 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், 5 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், ஒரு பழங்குடி மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் உயர்த்தி இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு அதற்காகச் செலவு செய்தது 40 இலட்சம் ரூபாய். இந்த ஆண்டு மற்றும் வருகிற ஆண்டு இரண்டிற்கும் சேர்த்து 81 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல பழங்குடி மக்களின் நலன் காக்கிற அரசாகத்தான் இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி எந்த ஆண்டும் இல்லாமல் இந்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டத்தின் வாயிலாக ஆதிதிராவிட பழங்குடி மக்களுக்கு உதவுகிற வகையில் நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக்குகிற நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. கோமுகி அணையைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே இருக்கிற பள்ளிக்கூடத்தின் நிலையை அறிந்து மாவட்ட ஆதிதிராவிட அதிகாரி அவர்கள் செயல் குறிப்பினை அனுப்பி வைப்பார்களானால் வருகிற ஆண்டிலே இந்த அரசு நிதிநிலைக்கு ஏற்ப ஆவன செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் கிட்டத்தட்ட 961 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆண்டிற்காண்டு ஒவ்வொரு பள்ளிக் கூடத்திற்கும் சொந்தக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே அந்தப் பள்ளியைப்

[1986 நவம்பர் 14]

பொறுத்தவரையில் வருகிற ஆண்டில் நிதிநிலைக்கு ஏற்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்,

ஆற்காடு நகராட்சியில் “தாட்கோ” மூலம் வீடுகள்

(18)—(வினா எண். 8870) *திரு. த. பழனி : மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஆற்காடு நகராட்சிப் பகுதியில் (கஸ்பா) கொடுக்கப் பட்டுள்ள ஆதி திராவிட மக்களுக்கு “தாட்கோ” மூலம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இல்லை.

திரு. த. பழனி : தலைவர் அவர்களே, நகர்ப்பகுதியிலே ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு மாண்புமிகு இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அரசு நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிற அவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதால், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு வீடுகளையும் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கலந்து நகர்ப்பகுதி மக்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்து வீடு கட்டிக் கொடுக்கிற திட்டம் தாட்கோ மூலமாக ஆர். எல். இ. ஜி. பி. மற்றும் என். ஆர். இ. பி. திட்டங்கள் மூலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கேயிருக்கின்ற ஆதி திராவிட மக்களுக்கு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து, அங்கே இருக்கின்ற குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக

1986 நவம்பர் 14]

வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் தற்போது அரசின் செயற்குறிப்பில் இப்படிப்பட்ட திட்டத் தின் வாயிலாக கட்டிக் கொடுப்பதற்கு இல்லை. அப்படி இருந்தால், அதைப்பற்றி அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிட மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் ஒதுக்குகின்ற நேரத்தில், நஞ்சை நிலத்தை வீட்டு மனைகளுக்கு எடுக்கக்கூடாது என்றும், அப்படி எடுக்கவேண்டும் என்றால்—கோயில் நிலங்கள், மற்றும் நஞ்சை நிலங்களை எடுக்கவேண்டும் என்றால்—மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் ஒப்புதல் வேண்டும் என்ற காரணத்தால் பல இடங்களில் ஆதி திராவிட மக்களுக்குக் குடியிருப்பு மனைகள் வினியோகிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுவது உண்மையா? அப்படி என்றால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நஞ்சை நிலங்களைத் தவிர, புஞ்சை நிலங்கள் இல்லாத இடங்களில் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுக்க என்ன வழிவகையை அரசு பின்பற்ற இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நஞ்சை நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற போது—மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பார்த்த பிறகு—ஆர்ஜிதம் செய்து எடுத்துக் கொடுக்கின்ற திட்டத்தின் வாயிலாக நிறைய இடங்களில் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், உடனடியாக மயான பாதைக்கு நிறைய நஞ்சை நிலங்கள் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே இதைப் பொறுத்தவரையில் இதிலே எந்தவிதமான சிக்கலும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நகர்ப்புறங்களில் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு திட்டங்கள் கோவை, மதுரை, சென்னை போன்ற பெருநகரங்களில் தான் செயல்படுகின்றன. எனவே சிறிய நகரங்களில் வாழ்கின்ற ஆதி திராவிட மக்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க சிறப்பான திட்டத்தை எடுப்பதற்கு அரசு மூலமாக அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1986 நவம்பர் 14]

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்காகத்தான் முதலிலேயே நான் சொன்னேன், அரசு இதைப்பற்றி தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கும் என்று.

திரு. மா. கதிர்வேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிட மக்களுக்காகக் கட்டப்படுகின்ற வீடுகளை பச்சை செங்கலால் கட்டி, மண்ணை வைத்துப் பூச வேண்டும் என்று தாக்கீது வந்திருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி, சுட்ட செங்கலால் கட்டுவதற்கும், அவற்றைப் பூசுவதற்கு சிமென்ட் வழங்குவதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி கேட்டால் விளக்கமாகப் பதில் அளிக்கப்படும்.

குத்தாலம் தொகுதியிலுள்ள பொட்டையார் வாய்க்காலை சீர் செய்தல்

19—(*வினா எண். 7932) திரு. பாப்பா சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டம், குத்தாலம் தொகுதி, குடவாசல ஒன்றியத்தில் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு வடிகாலாக இருக்கும் “பொட்டையார் வாய்க்காலை” சீர் செய்து தரும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். சூராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, குடவாசல் ஒன்றியத்தில் ஓடும் பொட்டையார் வாய்க்காலை சீர் செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு அரசால் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டது. இதற்கான சீர் செய்யும் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 60,000-க்கு கும்பகோணம் காவிரி சீரமைப்புக் கோட்ட செயற் பொறியாளரால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு ஜூலை 1984-ல் வேலை ரூ. 49,397 செலவில் முடிக்கப்பட்டது. இதைத்தவிர புதிய செயற்குறிப்பு ஏதும் தற்போது பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. பாப்பா சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே குத்தாலம் தொகுதி, குடவாசல் ஒன்றியத்தில் ஓடும் பொட்டையார் வாய்க்காலின் நீளம் சுமார் 10 கிலோ மீட்டராகும். 1984 ஆம் ஆண்டு இதிலே ஒரு பகுதியை மட்டும் செப்பணிட்டு இருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட

1986 நவம்பர் 14]

திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறையில் ஒரு ஆண்டுக்குத் தேவையான மெயின்டெனன்ஸ் செலவை விடக் கூடுதலாக 1½ பங்கு, 2 பங்கு செலவு செய்து திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் பெற்று விடுவதாக சொல்கிறார்கள். எனவே, தொடர்ந்து 2 பங்கு 3 பங்கு ஒரு ஆண்டுக்கு உரிய மெயின்டெனன்ஸ் காஸ்ட்டை விட கூடுதலாக செலவு செய்து விடுகிற காரணத்தால் 2 ஆண்டு காலத்திற்கு வருகின்ற அந்த மெயின்டெனன்ஸ் செலவு ஒரு ஆண்டிலேயே வேலை செய்து விடுவதாக சொல்லி தொடர்ந்து அந்தப் பணத்தை எடுத்து விடுகிற முறை பொதுப்பணித் துறையில் இருப்பதாகவும், அதன் காரணமாக 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு மெயின்டெனன்ஸ் வேலை செய்ய முடியாத அளவுக்கு ஒரு ஆண்டிலேயே வேலையை முடித்து விடுவதாக எஸ்டீமேட் ஒப்புதல் பெற்று பணத்தை எடுக்கிற காரணத்தால் இது போன்ற சங்கடங்கள் பொதுப்பணித் துறையில் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். எனவே அப்படிப்பட்ட நிலை நீடிக்கப்படும் என்று சொன்னால் 3 ஆண்டுக் காலம் பொதுப்பணித் துறை பாதுகாப்பு அற்ற நிலை ஆகிவிடும். எனவே, அரசு மறு பரிசீலனை செய்து அந்த அந்த ஆண்டுக்கு உரிய மெயின்டெனன்ஸ் செலவைத் தான்செய்ய வேண்டும் என்ற உத்திரவை அரசு பிறப்பிக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். ஜே. ராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியது போல் செயல்பட முடியவில்லை. காரணம் அவசியம் என்று வருகிற நேரத்தில் மெயின்டெனன்ஸ் நாம் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக் கூடுதலாக அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய முடியுமா என்று மட்டும் ஆய்ந்து பார்க்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்குப் பிறந்தநாள் புகழ் அஞ்சலி

***திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, தேசப் பிதா காந்தி அடிகளால் தன்னுடைய அரசியல் வாரிசு என்று அறிவிக்கப்பட்டவரும், உலகப்புகழ் மிக்க வரலாற்று நூல் ஆசிரியராகவும், நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக பன்னெடுங்காலம் சிறை இருந்த செம்மலாகவும், இந்திய திருநாட்டின் முதல் பிரதமராகவும், ஐந்தாண்டு திட்டங்களின்

[திரு. என். எஸ். வி. கிந்தன்] [1986 நவம்பர் 14]

மூலவர் ஆகவும், பஞ்சசீலக் கொள்கையை உருவாக்கியவராகவும் ஜனநாயக சோசியலிசத்தின் சிறப்பியாகவும், நடுநிலைக் கொள்கையின் நாயகர் ஆகவும், நாட்டு மக்களால் ரோஜாவின் ராஜா என அன்போடு அழைக்கப்பட்டவரும் ஆகிய ஆசிய ஜோதி பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவினுடைய 97-வது பிறந்த தினம் ஆகிய இன்றைய தினம் குழந்தைகள் தினமாகவும், தேசிய ஒருமைப்பாடு அணிவகுப்பு தினமாகவும் கொண்டாடப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில் ஆசிய ஜோதியை நினைவு கூர்கின்ற விதத்தில் இந்த மன்றமும் புகழ் அஞ்சலி செலுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நவம்பர் 14, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கு இணங்க மக்கள் மாணிக்கம் என்றும், என்னுடைய அரசியல் வாரிசு என்றும் அண்ணல் காந்தி அடிகளால் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் பிறந்த நாள் ஆகும்.

இந்த நல்ல நாளில் அவருடைய சிறந்த கொள்கைகளையும், அவருடைய உயர்ந்த குறிக்கோள்களையும் நினைவு கூர்வது இன்றியமையாத சிறப்புடையதாகும். இந்தியா விடுதலை பெறுவதற்கு அவர் அரும் பெரும் பாடு பட்டிருக்கிறார். அவருடைய அறிவுத் திறனையும், ஆற்றலையும் எந்தெந்த வகையிலே பயன்படுத்தி வந்தார்கள் என்பதையும் இந்த நல்ல நாளில் நினைவு கூர்வது மிக மிகப் பொருத்தமாகும்.

அவர் குழந்தைகளிடத்திலே அளவு கடந்த பற்றும் பாசமும் கொண்டு, குழந்தைகளிடத்திலே நெருங்கிப் பழகி வந்தார் என்பது மட்டுமல்ல, குழந்தைகளிடத்திலே மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்து, அவர்களுடைய எதிர்காலம் மிகச் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமென்பதிலே நீங்காப் பற்றும், ஆர்வமும் கொண்டிருந்தார். குழந்தைகளுடைய அறிவியல், அறிவுத் திறன் வளர வேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய தொழில் நுட்ப ஆற்றல் திறன் எல்லா வகையிலும் வளர்ந்தோங்கியிருக்க வேண்டுமென்றும் விரும்பினார். ஆகவே எங்கு பார்த்தாலும் சிறந்த முறையில் புதிய இந்தியாவை உருவாக்க வேண்டுமென்பதிலேயும் நல்ல பல கனவுகளையெல்லாம் கண்டு, புதிய இந்தியாவிற்கு அடி கோலியவர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு ஆவார். இந்தியாவையே சமதர்ம ஜனநாயகக் குடியரசாக ஆக்குவதற்குப் பெரும் பாடுபட்டு அதனை அடிப்படையாக அமைத்து, அதனை நிலை நாட்டிய பெருமையும் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவிற்கு உண்டு,

அவர்களுக்குப் பிறந்தநாள் புகழ் அஞ்சலி

1986 நவம்பர் 14] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அப்படி அமைக்கப்பட்ட குடியரசை நடத்திச் செல்வது என்பது எளிதான ஒரு செயல் தான். ஆனால் வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் அடிமைப்பட்டிருந்த இந்தியாவை ஒரு குடியரசு நாடாக ஆக்குவதிலும், அதை ஆக்குவதற்கு ஆன அடிப்படை முயற்சிகளை முதலிலே மேற் கொள்வதிலும், அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முனைப்பு உள்ளத்தோடு முன்னோடித் திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்வதிலும் அதிக சிரமங்கள் இருக்க முடியும். அந்த நிலையில் இந்திய மக்கள் அத்தனை பேருடைய அரவணைப்பையும், அன்பையும் பெற்று, சிறந்த முறையில் இந்தியாவிற்கு மிகக்குறுகிய காலத்திலே உலகப் புகழை வாங்கித் தந்த பெருமையும் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு உண்டு.

கூட்டு சேரா நாட்டுக் கொள்கையை உருவாக்கி இந்த அளவிற்குக் காப்பாற்றி, அதனால் நல்ல பல பலன்களை உருவாக்கிய வரும் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவே ஆவார். ஜந்தாண்டுத் திட்டங்களை உருவாக்கி, அதற்கு வித்திட்டு, அதன் மூலம் இந்தியா பல வகைகளிலேயும் வளர வேண்டும், பல நிலைகளிலும் வளர வேண்டும், பல துறைகளிலும் செழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டங்களையெல்லாம் தீட்டி, அந்த அடிப்படையிலே படிப்படியாக வளர்வதற்கு வழி கோலியவர் அவரே ஆவார். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு மிக்க மதிப்பு அளித்தார் என்பதையும், ஜனநாயக கோட்பாடுகளுக்கு மதிப்பு அளித்தார் என்பதையும் மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கும், மாற்றார்களுக்கும் மிகச் சிறந்த மதிப்பு அளித்தும், கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு மதிப்பு அளித்தும், மனிதனுக்கு மனிதன் காட்ட வேண்டிய மதிப்பையும் அளித்தார் என்பதையும் நாம் மிக நன்றாக அறிவோம். அப்படிச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்கிய ஜவஹர்லால் நேருவின்னுடைய 97-வது பிறந்த நாளில் நாம் அனைவரும் அஞ்சலி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அவருடைய நினைவு என்றென்றும் தங்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், பரங்கிமலைத் தொகுதியில் அவருடைய பெரிய உருவச் சிலையை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முயன்று, பெரும் சிலைக்கு ஏற்பாடு செய்து, அந்தச் சிலையும் நிலைநாட்டத் தக்க அளவிற்கு ஆயத்த நிலையிலிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இந்தப் பிறந்த நாள் விழாவில் பண்டித நேரு வினுடைய திருவுருவச் சிலையை நம்முடைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் திறந்து வைக்கவேண்டுமென்று, சென்ற திங்களிலே திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களை நேரிலே கண்டபோது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அவருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்த

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 நவம்பர் 14]

தற்கு முடிந்தால் அங்குவ ருகிறேன் என்று சொன்னார்கள்; இல்லாவிட்டால் சில பல நாட்கள் கழித்து கட்டாயம் வருகிறேன் என்று திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களும் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். விரைவிலே அவர்கள் வருவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். அவர்கள் வந்து பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவினுடைய திருவுருவச் சிலையை திறந்து வைக்க வேண்டுமென்பது தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய பெரும் விருப்பமும் ஆகும். அந்தச் சிறப்புக்கு உரிய நிகழ்ச்சி இன்றே நடந்திருக்குமேயானால், மிக மிக பொருத்தமாக இருந்திருக்கும் என்று தான் முதல்வர் அவர்களும் விரும்பினார்கள். என்றாலும் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக அந்தச் சிறப்புக்குரிய நிகழ்ச்சி நடைபெறுவது நமக்கெல்லாம் பெருமிதத்தை அளிக்கின்ற ஒன்றாக அமையும் என்று சொல்லி, இந்த அவையின் சார்பாக, இந்த அவையில் இருக்கின்ற அத்தனைக் கட்சிகளின் தலைவர்கள் சார்பாக, அத்தனைக் கட்சி உறுப்பினர்கள் சார்பாக, பொதுவாக தமிழக மக்களின் சார்பாக, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களின் சார்பாக, பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதோடு, அவருடைய புகழும், பெருமையும் என் றென்றும் நிலையாக நின்று நமக்கு வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டுமென கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களோடும், உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களோடும் என்னுடைய அஞ்சலியையும் அவையின் சார்பிலும் என் சார்பிலும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

**

**

**

3. உரிமைப் பிரச்சினை

மின் வாரியத் தலைவர் மீது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை உரிமை மீறல் குறித்த பிரச்சினை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி.பி. சிந்தன் அவர்கள் தமிழ்நாடு மின் வாரியம் தனது ஊழியர்களுக்கு அனுப்பிய ஒரு சுற்றறிக்கையில், மின் வாரிய ஊழியர்கள் அவர்கள் குறைகள் குறித்து சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலம் பாராளுமன்றத்திலோ அல்லது பேரவையிலோ வினாக்கள் மூலமாகவோ அல்லது விவாதம் மூலமாகவோ தங்க

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1986 நவம்பர் 14]

[பேரவைத் தலைவர்]

ளுடைய பிரச்சினைகளை அல்லது குறைகளை எழுப்பக் கூடாது என்றும் அவ்விதம் எழுப்பினால் அது மின் வாரியத்தின் ஆணைக்குப் புறம்பானது என்றும் தெரிவித்துள்ளதால் அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டுள்ள சுற்றறிக்கை பேரவை உறுப்பினர்களுடைய உரிமையையும், கௌரவத்தையும் பாதிப்பதாக உள்ளது என்று ஒரு அவை உரிமைப் பிரச்சினை குறித்து அறிவிப்பு கொடுத்துள்ளார். இது எவ்விதம் அவை உரிமை மீறிய பிரச்சினைகளில் அடங்கும் என்பது குறித்து உறுப்பினர் அவர்கள் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.20)

**

**

**

**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய அனுமதி பெறாமல் பேசிய அத்தனையும் அவைக் குறிப்பில் இருக்காது. மாண்புமிகு திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் தெரிவித்த அஞ்சலியும் மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் பேசிய அந்தக் கருத்துக்களும் அதையொட்டிய என்னுடைய கருத்துக்களும் தான் அவைக் குறிப்பில் இருக்கும். வேறு யார் பேசியதும் இருக்காது. நான் அனுமதி வழங்கவில்லை. (குறுக்கீடு) நீங்கள் அமருங்கள்.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையை நான் உங்கள் முன்னால் எழுப்பியிருக்கிறேன், தமிழ்நாடு மின் வாரியத் தலைவர் 20-9-1986 அன்று ஊழியர்களுக்கு என வெளியிட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு சுற்றறிக்கையில்

“When M.L.As., M.L.Cs., M.Ps. and other non-officials make representations on behalf of individual employees to Ministers”

எம்.எல்.ஏ க்கள். எம்.பி க்கள் அல்லது எம்.எல்.சி க்கள் அதிகாரிகளிடமோ அல்லது மற்றவர்களிடமோ, தொழிலாளிகளின், ஊழியர்களின் சார்பாக, சில முறையீடுகளை வைக்கும்போது, என்று குறிப்பிட்டு, அதற்குப் பிறகு,

“an interpellation in Parliament or in the State Legislature shall be deemed to have contravened the above order”

அவ்வாறு அமைச்சர்களிடம் நேரில் பேசும்போதும், நேரில் முறையிடும்போதும் அதே முறையில் ஏதேனும் பாராளுமன்றத்திலோ, சட்டமன்றத்திலோ ஒரு கேள்வி எழுப்பப்படுமேயானால் அந்தக் கேள்விக்கு அந்தக் குறிப்பிட்ட நபர் உதவி செய்தால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அந்த உத்தரவிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1986 நவம்பர் 14]

அந்த உத்தரவை எல்லா அதிகாரிகளும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றும்,

“.... Violation of the above orders by the employees will be viewed seriously and disciplinary action shall be initiated against such employees”

அந்த ஊழியர்களுக்கு எதிராக ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அந்த உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தினுடைய உரிமையைப் பற்றி அதிகமாக நான் விளக்கத் தேவையில்லை. ஜனநாயக நாடுகளில் பாராளுமன்றத் திற்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் உள்ள உரிமைகள் தாங்கள் அறிந்ததே. அந்த வகையில், உறுப்பினர்களுக்குச் சில பொறுப்பு கள் உண்டு. அரசியல் சட்டத்திலும் வழங்கப்பட்டிருக்கிற பொறுப்புக்களைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அவ்வப்போது குடிமக்களுடைய குறைகளை அமைச்சர் பெருமக்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கும், அதே முறையில், சட்ட மன்றத்திலே ஒத்தி வைப்பு தீர்மானம் மூலமாகவோ அல்லது கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் மூலமாகவோ அல்லது மற்ற முறைகளிலோ கொண்டு வருவதற்குமான உரிமை சட்டமன்ற உறுப் பினர்களுக்கு உண்டு. அவ்வாறு ஒரு உரிமையை சட்டமன்றத் திலே பயன் படுத்துவதுதான் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப் பதற்குள்ள சிறந்த முறை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

இந்த முறையில் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு ஊழியரின் பிரச் சினையில் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அமைச்சரைச் சந்திப்பதையே அந்தப் பாதிக்கப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டாக்கி வஞ்சம் தீர்க்கவே இந்த உத்தரவு வழி வகுக்கும். ஆகவே இது ஜனநாயகத்திற்குப் பாதக மானது ; சட்டமன்றத்தை மதிக்காதது ; சட்டமன்ற உறுப் பினர்களுடைய உரிமையைப் பறிப்பது என்ற முறையிலேதான் நான் இந்தப் பிரச்சினையை இங்கே எழுப்புகிறேன்.

இதனால் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே எங்களுடைய கடமை களை நாங்கள் செய்ய முடியாத நிலையும் ஏற்படக்கூடும். மின் சார ஊழியர்களும் இந்த நாட்டினுடைய குடிமக்கள்தான். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு மின்சார ஊழியர் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சினையை என்னிடம் கொண்டு வந்தால் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரைப் பார்த்து அது சம்பந்த மாகப் பேசுவதற்குள்ள உரிமை என்னுடைய அடிப்படையான உரிமை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள லாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம். நான் சொல்லியது ஆதார மற்றது என்று கூடச் சொல்லலாம். அப்படி அந்த அமைச்ச

1986 நவம்பர் 14] [திரு. வி. பி. சிந்தன்]

ரிடம் முறையிடுவதற்குரிய இந்த உரிமையைக் கூட மின் வாரியத் தலைவர் பறிக்க முயற்சித்திருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல; கேள்விகளை எழுப்புகிற நேரத்தில், மின் வாரிய ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக நான் கேள்விகளை எழுப்பியது உண்டு. அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

* *

**

**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சம்பந்தப்பட்ட சர்க்குலர் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. வி. பி. சிந்தன்:

**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது வேண்டாம். அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

இப்பிரச்சினை குறித்து மின் வாரியத் தலைவரிடமிருந்து விளக்கம் பெற்ற பின்பு நான் என்னுடைய தீர்ப்பை அளிக்க இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. அறிவிப்புகள்.

(அ) முதல் துணை மதிப்பீடுகள், 1986-87, அளித்தல் (ஆ. செ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகள் அறிக்கையைப் பேரவைக்கு அளிப்பதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் 1986 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 17 ஆம் நாள் திங்கட் கிழமையைக் குறித்திருக்கிறார்கள்.

(ஆ) மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள், 1980-81, அளித்தல் (ஆ. செ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1980-81ஆம் ஆண்டின் மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளைப் பேரவைக்கு அளிப்பதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் 1986 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 17 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமையைக் குறித்துள்ளார்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1986 நவம்பர் 14]

(இ) கோவை பாரதியார் பல்கலைக்கழக ஆட்சிக் குழு உறுப்பினர்கள் தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோவை பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக் குழுவிற்கு (Senate) எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவையின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற திருவாளர்கள் மா. சின்னராசு, கே. கல்லன் ஆகியோரது பதவிக்காலம் 20-11-1986 அன்று முடிவடைவதால் 21-11-1986 முதல் அப் பல்கலைக் கழகம் தனது ஆட்சிக் குழுவின் (Senate) 20-11-1989 வரை பணியாற்ற இப்பேரவை உறுப்பினர்களிலிருந்து இருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கோரியுள்ளது. இரு உறுப்பினர்களைத் தீர்மானம் முன்மொழிவதன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற வேண்டும்.

இதற்கான தீர்மானங்கள் 17-11-1986 முற்பகல் 11-00 மணிக்குள் செயலாளரிடம் கொடுக்கப் பெற வேண்டும்.

(ஈ) திருச்சிராப்பள்ளி பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழக ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருச்சிராப்பள்ளி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆட்சிக் குழு விற்கு (Senate) ஏழாவது சட்டமன்றப் பேரவையின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற திருவாளர்கள் பி. முகிறிபுத்தன், ஜே. எஸ். இராசு ஆகியோரது பதவிக்காலம் முடிவடைந்துள்ளதால், அப் பல்கலைக் கழகம் தனது ஆட்சிக் குழுவிற்கு (Senate) மூன்றாண்டுக்காலம் பணியாற்ற இப்பேரவை உறுப்பினர்களிடமிருந்து இருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கோரியுள்ளது. இரு உறுப்பினர்களைத் தீர்மானம் முன்மொழிவதன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப் பெறவேண்டும்.

இதற்கான தீர்மானங்கள் 17-11-1986 முற்பகல் 11-00 மணிக்குள் செயலாளரிடம் கொடுக்கப் பெற வேண்டும்.

[உ) காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக் கழக ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக் கழகம் அப்பல்கலைக் கழக ஆட்சிக் குழுவிற்கு (Senate) எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவையின் சார்பில் பணியாற்ற இப்பேரவை உறுப்பினர்களிலிருந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கோரியுள்ளது. ஒரு உறுப்பினர் தீர்மானம் முன்மொழிவதன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற வேண்டும்.

இதற்கான தீர்மானம் 17-11-1986 முற்பகல் 11-00 மணிக்குள் செயலாளரிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

1986 நவம்பர் 14]

5. கவன ஈர்ப்பு.

குவாரிகள் ஏலம் விடப்படும் தொகையை ஊராட்சிகளுக்கு அளித்தல்

மாண்புமிகு திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “ மாநிலம் முழுவதும் குவாரிகள் ஏலம் விடப்படும் தொகையில் ஊராட்சிகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய பங்கு நிதி, கனிம வளத்துறை ஆணையில்லாத காரணத்தால், கடந்த சுமார் 15 ஆண்டுகளாக ஊராட்சி நிதியில் சேர்க்காததால் ஊராட்சிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை குறித்த ” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்—

அறிக்கை.

குவாரிகள் ஏலம் விடப்படும் தொகை 5-10-1963 நாளிட்ட தொழில், தொழிலாளர் நலன் மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை ஆணை எண் 4817-ன் படி குவாரி எந்த ஊராட்சியில் உள்ளதோ அவ்வூராட்சிக்கு 50 விழுக்காடும், அவ்வூராட்சி சேர்ந்துள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 50 விழுக்காடும் பகிர்வு செய்யப்படும். அதன்பின், 1974-75 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டுக் குழு தனது பரிந்துரை 11-ல், குவாரிகளின் மூலம் வரும் வருவாய் அனைத்தும் ஒன்றாகச் சேர்த்து மாநில பொது நிதியில் முதலில் சேர்க்கவும், அதன் பின் ஊராட்சி/ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பரப்பளவு, மக்கட் தொகை, சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலை அடிப்படையில் அனைத்து ஊராட்சி மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் மறு பகிர்வு செய்திடல் வேண்டும் என்ற பரிந்துரைக்கிணங்க அரசு அவ்வாறே 11-7-1980-ஆம் நாளிட்ட ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அரசாணை எண் (நிலை) 1054-ன் மூலம் ஆணையிட்டது.

தற்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி/ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் பதவி ஏற்றபின் குவாரி மூலம் வரும் வருவாயை முன்பிருந்தது போல 50 விழுக்காடு குவாரி எந்த ஊராட்சியில் உள்ளதோ அவ்வூராட்சிக்கும், அவ்வூராட்சி சேர்ந்துள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 50 விழுக்காடு

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி) [1986 நவம்பர் 14]

காடும் பகிர்ந்தளிக்கும் முறையை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருமாறு அரசினைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர். இச் செயற்குறிப்பு அரசின் தீவிர ஆய்வில் உள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையில் குவாரி எந்த ஊராட்சியில் உள்ளதோ அவ்வூராட்சிக்கு 50 விழுக்காடும், அவ்வூராட்சி சேர்ந்துள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 50 விழுக்காடும் அந்தக் குவாரியினால் வரும் வருவாய் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் என்று ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது என்று விவரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளாகவே எந்த ஊராட்சிக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் அது வரவு வைக்கப்படாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. அவ்வாறு எவ்வளவு ரூபாய் ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் வரவில் வைக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்ற விவரம் இருந்தால் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அதுபற்றிய விவரம் தற்போது என்னிடம் இல்லை. என்றாலும் இது குறித்து துரிதமான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை இதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் விவர அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சாதாரணமாக நடைமுறையில் கிராமங்களில் உள்ள குவாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள்தான் அவற்றை ஏலம் விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அந்தத் தொகை முதலில் வருவாய் துறையில் செலுத்தப்படுகிறது. வருவாய்த் துறையிலிருந்து ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் தொகையைப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அந்தப் பணம் தற்போது கனிம வளத் துறையில் டெப்பாசிட் செய்யப்படுவதால் அதற்கான ஆணை கனிம வளத் துறையின் ஆணையிருந்தால்தான் முடியும். எனவே உள்ளாட்சித் துறையும் கனிம வளத்துறையும் சேர்ந்து இதற்குரிய ஆணையை விரைவில் வெளியிடுவதற்குக் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-30.)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

1986 நவம்பர் 14]

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) சென்னை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1986

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1986 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, I have given disapproval notice. Therefore the Chair may please permit me.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சிக் கான தேர்தலை மீண்டும் ஒத்தி வைத்து தனி அதிகாரிகளுடைய பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்க இந்தச் சட்டமுன்வடிவு கொண்டு வரப்படுகிறது. நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். காரணம், இது மக்களுக்கு விரோதமானது, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது. மக்களுடைய அடிப்படை வசதிகள், குடிநீர் வசதிகள், சாலை வசதிகள், கழிப்பிட வசதிகள் ஆகியவற்றை நிறைவேற்ற, தேர்தல் நடைபெற்று மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருந்தால்தான் செய்ய முடியும். தனி அதிகாரியின் பதவிக் காலத்தை நீட்டிப்பதால் இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்க முடியவில்லை. நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் களையப்பட்டால்தான் இவற்றைச் செய்ய முடியும். அதிகாரிகளின் கால நீட்டிப்பிற்கு அரசு பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்கிறது. இருந்தாலும் தேர்தலை உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னுமொன்றையும் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டம், தனி அதிகாரிகளுடைய பதவிக் காலத்தை நீட்டிப்பதற்காக. மாநகராட்சித் தேர்தலை ஒத்தி வைக்க அவர்கள் கூறியுள்ள காரணங்கள் குறித்து நான் அமைச்சரிடம் உங்கள் மூலமாக ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கக் கூடிய காரணம், மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள மாநகராட்சி சட்டங்களையும் பரிசீலித்து சென்னை, கோவை, மதுரை ஆகிய மாநகராட்சிகள் அனைத்திற்கும் ஒரு பொதுச் சட்டம் கொண்டு வந்து, அதன்கீழ் இந்தத் தேர்தலை நடத்த வேண்டி.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1986 நவம்பர் 14]

யிருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு அவகாசம் வேண்டியிருக்கிறது என்பதாகும். இதிலேயுள்ள ஒரு சட்டச் சிக்கலை உங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே பன்னிரெண்டரை ஆண்டுக் காலமாக இந்த மாநகராட்சித் தேர்தல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. மதுரை மாநகராட்சித் தேர்தல் மூன்று வருடங்களாகவும், கோவை மாநகராட்சித் தேர்தல் 6 வருடங்களாகவும் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றது. இந்த 9 வருட காலமாக இந்தத் தேர்தல்களை ஒத்தி வைக்க இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொல்லப்பட்ட காரணங்கள் பல்வேறு இருக்கின்றன. சென்ற கூட்டத் தொடரில் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், பஞ்சாயத்து, நகராட்சி ஆகியவைகளின் தேர்தல்கள் முடிந்தவுடன் மாநகராட்சிகளின் தேர்தல்களை நடத்துவோம் என்று 'ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்' -இல் போட்டிருந்தார்கள். இப்போது அதை விட்டு விட்டார்கள். அதைப் போலவே திருட்டு ஓட்டுக்களைக் களைவதற்காக.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது இன்ட்ரொடக்ஷன் தான். ஃபார்மலாக அப்போஸ் பண்ணலாம். அவ்வளவுதான். கன்சிடரேஷனுக்கு வரும்போது டீட்டெயிலாகப் பேசலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் டீட்டெயிலாகப் பேசவில்லை. லீகல் பொசிஷனை, டெக்கினிக்கலாக உள்ள நிலைமையைக் கேட்கிறேன். டீட்டெயிலுக்குள் போகவில்லை. திருட்டு ஓட்டுகள் போடுவதைத் தவிர்க்க, புகைப்படத்துடன் கூடிய அடையாள அட்டை வழங்கப்படும் என்று ஏற்கெனவே தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கே கொண்டுவரப் பட்டுள்ள சட்டமுன்வடிவைப் பற்றிப் பேச வேண்டும். கேள்வி கேட்கக் கூடாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : கேள்வி கேட்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி கேட்டால் அமைச்சர் அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாது. சொல்லப் போவதுமில்லை. ஏனென்றால் இது இன்ட்ரொடக்ஷன் ஸ்டேஜ். டெக்னிக்கல் அப்ஜெக்ட்ஷன் இருந்தால் சொல்லலாம், சுருக்கமாக.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் டெக்னிக்கல் அப்ஜெக்ட்ஷன் தான் தெரிவிக்கிறேன்.

1986 நவம்பர் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்லுவது ஃபாக்ட்ஸ் (குறுக்கீடு) கான்ஸ்டிடியூஷனல் வாலிடீட்டி பற்றிச் சொல்லலாம்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரணம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கான்ஸ்டிடியூஷனல் வாலிடீட்டி பற்றி சொல்லி, ஆப்ஜெக்ட்ஷனை ரிக்கார்ட் பண்ணி விட்டு முடித்துவிட வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ் பற்றி நான் 'கிரிடிகிஸம்' பண்ணுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிரிடிகிஸம் இப்போது தேவையில்லை. 'ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்'-ஐ எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லி முடித்துவிடுங்கள். ஏற்கெனவே ரொம்பச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : அந்த பாயின்டை கம்ப்ளீட் பண்ண வேண்டும். தலைவர் அவர்களே, அந்த ரீசன்சை சொல்லி நான் கம்ப்ளீட் பண்ணுகிறேன். ஏற்கெனவே சொன்ன ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்ஸ்லிருந்து இப்போது சொல்லப் படுகிற ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ் மாறுபடுகிறது. ஏற்கெனவே சொன்ன காரண நோக்கங்கள் இப்போது அழிந்து விட்டனவா அல்லது நிறைவேறி விட்டனவா? அல்லது அந்தக் காரண நோக்கங்கள் தவறு என்று அரசு முடிவு செய்துவிட்டதா? இப்போது புதிதாக வந்திருப்பது ஏன்? பஞ்சாயத்து, நகராட்சி தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்த பிறகு பல மாநகராட்சிகளின் சட்டங்களைப் பரிசீலிக்கவில்லை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பதில் சொல்ல முடியாது.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது பதில் சொல்லலாம். இதை எதிர்ப்பதன் நோக்கம் இதை இன்ட்ரடியூஸ் பண்ணக்கூடாது என்பதுதான். ஏன் இன்ட்ரடியூஸ் பண்ணக்கூடாது என்றால், ஏற்கெனவே உள்ள objects and reasons—லிருந்து இது வேறுபட்டிருக்கிறது. அது என்னவாயிற்று?

Mr. SPEAKER : Introduction is with the leave of the Governor or with the leave of the House.

[1986 நவம்பர் 14]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட objects and reasons இருக்கிறது. 9 வருடங்களாக இருந்த objects and reasons வேறு. இப்போதும் ஏன் அது மாறுபட்டிருக்கிறது? இதனுடைய part and parcel ஆக அதைக் கருதுவதா அல்லது அது அழிந்துவிட்டதா? நீங்கள்தான் ரூலிங் கொடுக்க வேண்டும்.

Mr. SPEAKER : The Bill is constitutionally valid and can be introduced. It is not *ultra vires*. I cannot pull up the Government.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : நீங்கள் ரூலிங் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு ரூலிங் தேவையில்லை. ஸ்பீக்கர் பொறுப்பு, அவர்கள் கொண்டு வரும் 'பில்', If it is *ultra vires*, Fundamental Rights— க்கு எதிராகப் போனால், இசைவைக்கூட மறுக்கலாம். அப்படியல்ல இது.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : அந்த ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸ்-ஐ சேர்த்துக்கொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் எப்படிச் சொல்வது?

திரு. அ. ரகுமங்கான் : அமைச்சரைச் சொல்லச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது சொல்ல முடியாது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள 1986 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவை இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே அறிமுக நிலையிலேயே நான் எதிர்க்கிறேன். நீண்ட பல ஆண்டுகளாக எதிர்பார்த்திருந்த ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் நடைபெற்ற பின்னாலே, தமிழகத்திலே அதிகமான மக்கள் வாழும் சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலை நடத்துவதிலே அரசுக்குத் தயக்கம் இருப்பதாக நான் கருதுவில்லை. ஜனநாயகத்தின் நாற்றங்காலாக விளங்கும் இந்த மாநகராட்சித் தேர்தலை

1986 நவம்பர் 14] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

உடனடியாக நடத்துவதன் மூலம் பல பிரச்சினைகள் தீர வழியிருப்பதால், உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்த அறிவிப்பு செய்ய வேண்டும்.

காரண காரிய விளக்கத்திலே இந்தியாவின் மற்ற மாநகராட்சிகளில் உள்ள நிர்வாக அமைப்பு, அதிகாரங்கள் போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, இந்த மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து மாநகராட்சிகளுக்கும் பொதுவான சட்டம் இயற்ற அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்ற 'Tern' போட்டிருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக அல்லது மாதங்கள், ஆண்டுகளுக்குள்ளாக என்பது (indefinite term) ஆக இருக்கிறது. அது விளக்கப்படவில்லை. மூன்றாவது பாராவிடில் பொதுச் சட்டம் இயற்றி, அதன்கீழ் சென்னை மாநகராட்சி தேர்தலை நடத்த மேலும் சில காலமாகும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது சர்ச்சைக்குரிய, விவாதத்திற்குரிய சொற்களாக இருப்பதால், உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்வது, உடனடியாக ஒரு தேதியை நிர்ணயம் செய்து, நீண்ட காலமாக நடக்காமல் உள்ள இந்தத் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, இதை அறிமுக நிலையிலேயே எதிர்க்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்தரபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் சென்னை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் ஆரம்பத்திலேயே அதை எதிர்க்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் மாறி மாறி வருகிறார்கள். அப்படி மாறி வரும்போது, ஒவ்வொரு விளக்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சென்னை மாநகராட்சியில் மிகவும் சுகாதாரக் கேடு விளைந்திருக்கிறது. பன்றிப் பண்ணை வைத்து, பன்றிகள் வளர்ப்பதால் நகரில் சுகாதாரக் கேடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. புதிய சட்டத்தில் சிக்கல் வந்ததால் பழைய சட்டப்படி எப்படி உள்ளாட்சித் துறைக்குத் தேர்தலை நடத்தினோமோ, அந்த அடிப்படையில் 9 ஆண்டுக்காலமாக தேர்தல் இல்லாமல் இருக்கும் மாநகராட்சியில் இப்போது பழைய சட்டப்படி தேர்தலை நடத்திவிட்டு, புதிய சட்டப்படி வருங்காலத்தில் தேர்தலை நடத்த அமைச்சரவர்களும், அரசும் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அறிமுக நிலையிலேயே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் எதிர்க்கிறேன்.

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி சட்டத் திருத்தத்தை ஆரம்ப நிலையிலேயே நான் எதிர்க்கிறேன். 1974-லிலே சென்னை மாநகராட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு இன்னும் தேர்தல் நடக்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் கலைத்த மாநகராட்சிக்குத் தேர்தலை நடத்த இன்னும் மனம் வரவில்லை.

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்][1986 நவம்பர் 14]

1978-ல் மதுரை மாநகராட்சிக்குத் தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் இப்பொழுது தேர்தல் நடத்த மனம் வரவில்லை. கோவை மாநகராட்சி ஆரம்பித்து 6 ஆண்டுகளாகப் போகிறது. இன்னும் தேர்தல் வரவில்லை. அங்கே மக்கள் பிரதி நிதிகள் வரவில்லை. இதிலே என்ன சிரமம் இருக்கின்றது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பேசும் போது உள்ளாட்சித் தேர்தலில் முதல்வர் அவர்கள் கலந்து கொள்ளாததால் தோல்வியுற்றோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல்வர் அவர்களே முன்நின்று தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

*திரு. வி. பி. சீந்தன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, மீண்டும் மாநகராட்சித் தேர்தல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். நான் சார்ந்திருக்கின்ற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் அதை வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். தேர்தலைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலை நடத்த ஆளுங்கட்சிக்குத் தயக்கம் இருக்கின்றது என்று நான் கருதுகிறேன். தேர்தலை தள்ளி வைப்பது சரியல்ல, முறையல்ல. அது ஜனநாயகத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற நடவடிக்கையாக அமையாது. விரைவிலே தேர்தலை நடத்த வேண்டும். ஒத்தி வைப்பது சரி என்பதற்குக் கூறுகின்ற காரணம் எந்த விதத்திலும் நியாயமானதல்ல. அதை நியாயப்படுத்துவது சரியல்ல. நகரியங்களுக்கான தேர்தல்களை நடத்த முடியாது என்று முன்னாள் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே தொழிலாளர்கள் அதிகம். ஆகவே, தேர்தல் நடத்த முடியாது என்றார். அது முறையாக அமையாது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். அவர் அப்படிச் கருதுவது ஜனநாயக பண்புகளுக்கு மாறானது. ஆகவேதான் இந்த அறிமுகக் கட்டத்திலேயே, முன்வடிவை நான் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “1986 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்கவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

1986 நவம்பர் 14]

(ஆ.) கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி இரண்டாம் திருத்த சட்டமுன்வடிவு, 1986)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“1986 ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

*திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்ட்ரடொக்ஷனிலேயே இச்சட்டத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்வதை ஒரு ஸ்டீரியோவாகச் சொல்வதாகக் கருதக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தை இன்ட்ரட்யூஸ் பண்ணக்கூடாது, இதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. அதற்கான பாயின்ட்டை மட்டும் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறு எந்த சட்டத்திற்குள்ளேயும் நான் போகவில்லை. கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி ஏற்பட்டு இதுவரைக்கும் தேர்தல் நடத்தவில்லை. 3 ஆண்டு காலத்திற்குள் தேர்தலுக்கு பிரிப்பேர் பண்ணுவதற்கு என்று ஸ்பெஷல் அதிகாரி போட்டிருக்கின்றார்கள். அவரும் பிரிப்பரேஷன் பண்ணிவிட்டார். வோட்டர் லிஸ்ட்டும் பிரிப்பேர் பண்ணி விட்டார். ஆனால் தேர்தலுக்கு அரசு நாள் நிர்ணயிக்கவில்லை. கோயம்புத்தூர் முனிசிபாலிட்டி கார்ப்பரேஷன் ஏற்பட்டும், அதற்கு முன்னாலும், 5, 6 ஆண்டுகளாகத் தேர்தல் நடக்கவில்லை. தேர்தல் ஏன் நடத்தவில்லை. தொடர்ந்து ஒத்திப் போடுவதற்கு இதையெல்லாம் ஒரு டேக்ஸிஸ் ஆக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தான் அதைப் பார்க்கிறோம். அரசிடத்திலே சந்தேகம் இல்லாமல் சொல்கிறோம். இப்படி செய்யக்கூடாது. இதற்கு அவசியம் இல்லை. அதனாலேதான் இது தேவையில்லை என்று சொல்லக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இதற்கு ஒரு காரணம் காட்டி ஒத்திப் போடுவது சரியல்ல. டிசம்பர் 15, 16 தேதி வரையில், இப்போது உள்ள சட்டப்படி உயிர் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு தள்ளி வைப்பது என்பது பற்றி நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், கோயம்புத்தூரில் ஏற்கனவே மாநகராட்சி தேர்தல் நடத்த ஏற்பாடு இருந்தும் நடக்காத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. மற்ற இடத்தில் தேர்தல் நடந்து கவுன்சில் அமைக்கப்பட்டு அதற்குப் பிறகும் கவுன்சில் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. மற்ற இடத்திற்கும் இந்த இடத்திற்கும் ஒரே மாதிரியாக ஒப்பிடுவது சரியல்ல. There are differences. அப்படி வெளி மாநிலங்களில் இருக்கும்படியான நிலைகளையெல்லாம் ஒப்பு நோக்கிப்பார்த்து ஒரு கார்ப்பரேஷனில் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வருவதற்கு அரசுக்கு உரிமை இருக்கின்றது. அந்தச் சட்டம்

[திரு. கு. ரமணி] [1986 நவம்பர் 14]

ஒரு அபிவிருத்தியான சட்டமாக இருந்தால் நாங்களும் வர வேற்போம். இன்றைக்கு அதற்கு இச்சட்டம் வரவில்லை. மாண்புமிகு திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி காரண நோக்கங்களிலே இது புதிதாக வந்திருக்கிறதா? இது பழையதனுடைய 'பார்ட் அண்டு பார்சலா' என்று கேட்பதற்கு காரணம் இருக்கிறது. The illegality is committed from the Government side. அதுதான் எங்களுடைய கேள்வி. ஆகவே அது சரியல்ல. இது கான்ஸ்டிடியூசனலி கரெக்டாக இருக்கிறது, சரியாகப் பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால்

It is only a mechanical application of the Constitution. What about the spirit of the Constitution?

அது உண்மையான நிலையல்ல. அதை ஜனநாயக மரபுக்கு ஒத்ததாகக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே, இச்சட்ட முன்வடிவை பிரேரேபிக்கிறபோதே எதிர்க்கிறேன். அங்கே எப்போது தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று இப்போதே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தால் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு வரவேற்பேன் என்று சொல்லி, இன்ட்ரோடக்சன் ஸ்டேஜிலேயே இதை எதிர்க்கிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவை ஆரம்ப நிலையிலேயே நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எதிர்க்கிறேன். இதனைக் கொண்டு வருவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தாலும் முக்கியமாக ஏற்கெனவே போட்ட ஆர்டினன்ஸை ரீப்ளேஸ் பண்ணி பர்தராக 6 மாதம் கேட்டு இதனைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆக, ஒரு வருடம் கேட்கப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு முக்கியமான காரணத்தையும் நான் சொல்லக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சியைவிட முக்கியமான, பலமான காரணம் ஒன்றி கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மதுரையிலே பிடித்த காலரா நோய் இன்றைக்குக் கோயம்புத்தூர் வரையில் வந்திருக்கிறது. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்பெஷல் ஆபிசர் உண்டு. ஆனால் கோயம்புத்தூரில் ஸ்பெஷல் ஆபிசர் இல்லை. முதலிலே மதுரையிலேயே கிடையாது. கடந்த ஜூன் மாதத்திலிருந்து கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சியிலும் ஸ்பெஷல் ஆபிசர் கிடையாது. ஏற்கனவே பாரமாக இருக்கும் நிலையில் இரண்டு பாரத்தை. ஒரு நபர் மீதே திணிக்கின்ற நிலைமை சரியல்ல. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் கலெக்டரிடம் இப்பணியை ஒப்படைப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஸ்பெஷல் ஆபிசர் இருக்கும்போதே நூற்றமாக இருக்கிறது. இப்போது அதோடு கூட சுகாதார கேட்டால் மூளை நோய் வேறு வந்திருக்கிறது.

1986 நவம்பர் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கன்சிடரேஷனுக்கு வரும் போது பில்லில் விவரமாக பேசலாம். இப்போது அதனுடைய டெக்னிக்காலிட்டீசைப் பற்றி மட்டும் பேச வேண்டும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : இருக்கிற burdens பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன். அண்மையில் நான் கோயம்புத்தூர் சென்றபோது கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சியிலுள்ள ஸ்கூல்களை பைப்பர் கேசன் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை வரும்போது அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு யார் சம்பளம் கொடுப்பது? அதற்காகத்தான் 'எலெக்டட் பாடி' இருக்கவேண்டும். அவர்கள் இருந்தால்தான் தெளிவான திட்டவட்டமான, பலனளிக்கும் திட்டங்களை வகுக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, உடனடியாக கோயம்புத்தூர் கார்ப்ப ரேசனுக்குத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். தேர்தலை ஏன் நடத்தவில்லை என்பதற்கான நொண்டிச் சாக்கு தேவையில்லை. அங்கே தேர்தலை நடத்துவதற்கான தேவையான நிலையைக் கருதி, உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாத நிலையில் இம்மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதால் இதனை எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லி, அமைகிறேன்.

திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன் : கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை நான் ஆரம்பத்திலேயே எதிர்க்கிறேன். கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்தி விட்டோம். அதுபோல நகரங்களில் இருக்கிற முனிசிபாலிட்டிக்கான தேர்தலையும் நடத்தி விட்டோம். ஜனநாயக உரிமை தொடர்ந்து கோவை நகர மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அங்கே இருக்கின்ற ஸ்பெசல் ஆபிசர் மற்றும் உள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் தான்தோன்றித்தனமான போக்கில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சுகாதாரம், இன்னும் சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே கண்டிப்பாக எப்போது தேர்தலை நடத்துகிறோம் என்கிற அளவில் தேதியை நிர்ணயித்து இச்சட்ட முன்வடிவைக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற 1986ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு மக்கள் மீதும், ஜனநாயகத்தின் மீதும் மக்கள் நம்பிக்கைக் கொள்ளும் வகையில் உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். மக்கள்மீது நம்பிக்கை வைத்து தேர்தலை நடத்தாமல் தனி அதிகாரிகளுடைய தனி ராஜ்யமாக கோயம்புத்தூர் நகராட்சியிருக்க வழி வகை வகுத்திருப்பது மக்களுக்குச் செய்கிற துரோகம். மக்களுக்கு முறையாக கிடைக்க

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1986 நவம்பர் 14]

வேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்காமல் இருப்பதைக் கணக்கில் எடுத்து, இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் ஆகும் நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இருப்பதால் இந்த மசோதாவை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு தேர்தலை இந்தத் தேதியில் நடத்துவோம் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு மசோதாவை எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“1986 ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(இ) மதுரை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1986.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1986 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்”.

திரு. எ. பெய்வநாயகம்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் அறிமுகம் செய்யப்படுகிற தனி அதிகாரிகள் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கும் சட்ட முன்வடிவை நான் சார்ந்துள்ள இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சார்பாக எதிர்க்கிறேன். இன்றைய மதுரை மாநகராட்சி சுகாதாரக் கேடாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, ரோடு வசதிகள் சீர்குலைந்து நிற்கின்றன. அங்கே இந்தக் குறைகளை எடுத்துச்சொல்ல மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே அதிகாரிகளை அணுகி அவ்வப்

1986 நவம்பர் 14] [திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

போது கூறுவதற்கு மக்கள் சக்தி ஒன்று திரண்டு பல உண்ணா விரதப் போராட்டங்கள், பஸ் மறியல் இப்படி நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன. மக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கே அங்கம் வகித்து குறைகளை நிவர்த்திக்க ஒரு வாய்ப்பினைத் தேர்தல் மூலமாக அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் மறுக்கிறேன்.

திரு. போன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஆரம்ப நிலையிலே எதிர்க்கிறேன். அதற்கான காரணம் ஏற்கனவே 3 ஆண்டுகளாக இதற்குத் தனி அதிகாரிகள் காலக்கெடு நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 3 ஆண்டு காலக் கெடு இறுதி வடிவம் பெறுமா என்பது ஐயப் பாட்டிற்கு உரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், சென்னை 12 ஆண்டுகளை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது ; கோவை 6 ஆண்டுகளை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது ; இந்தக் காலக் கட்டத்தில் மதுரை 3-வது ஆண்டை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் அமைச்சரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது எல்லாம் இதுதான் இறுதியான கால ஒத்திவைப்பு என்கின்ற கட்டத்திலே இருக்குமானால் குறைந்தபட்ச ஜனநாயகக் கடமையாவது இந்த அரசு ஆற்ற முன்வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் காலக் கெடுதான் இறுதியான காலக் கெடு என்று அறிவித்து தேர்தலை நடத்துவதற்கான முறையான ஜனநாயக நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, ஆரம்ப நிலையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை எதிர்த்து, அமரிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகப்படுத்துவதை எதிர்த்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இன்று ரோடு வசதி இல்லாதது குறித்து, சுகாதார வசதி இல்லாதது குறித்து எல்லாம் ஒரு சில விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த விவரங்களுக்கு இடையில் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற 'ஸ்டேட்மென்ட் ஆஃப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸஸைப்' படித்துப் பார்த்தால், இப்பொழுது கேட்கக்கூடிய 29-1-1987-லேயிருந்து 6 மாதத்திற்குள் இந்தத் தேர்தலை நடத்த முடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இந்தியாவிலேயே மற்ற பகுதிகளிலுள்ள முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன்களிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளையும், சட்டங்களையும், அதிகாரங்களையும், ஆட்சி முறைகளையும் எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அரசு ஒரு பொதுவான கருத்தை உருவாக்குவதற்காகப் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது ; நடவடிக்கை இல்லை,

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1986 நவம்பர் 14]

It is only under the active consideration of the Government and there are no active steps. இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிற நடவடிக்கைக்கு வரவில்லை ; இன்னும் ஆழ்ந்த பரிசீலனையில்லாதான் இருக்கின்றது என்று தெரிகிறது. பரிசீலனை முடிந்து, அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்து, சட்டங்களை உருவாக்கக்கூடிய நேரத்திலேகூட இப்படி அகில இந்தியாவிலேயே உருவாக்கப்படுகிற சட்டத்தை இந்த அரசு இயற்றுவதா, அல்லது மத்திய அரசு இயற்றுவதா என்ற பிரச்சினை எழும்புகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு 'கன்பி யூசிங் ஸ்டேட்மென்ட்' டாக், 'ஸ்டேட்மென்ட் ஆஃப் ஆப்ஜக்ட்ஸ்' இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, இப்படியான Contradictory ஆன 'ஸ்டேட்மென்ட் ஆஃப் ஆப்ஜக்ட்ஸ்' வைத்துக் கொண்டு இந்த நீடிப்பு வழங்குகிற இந்த 6 மாதத்திற்குள் இந்தத் தேர்தலை நடத்தி விட முடியும் என்று சொல்வது எந்த அளவுக்குச் சரியாக இருக்கும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, அரசு 6 மாதத்திற்குள்ளாக இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை எடுத்து முடிக்க முடியுமா என்ற திட்டவட்டமான உறுதி இந்த அமைச்சரிடமிருந்து இந்த அவைக்குத் தேவைப்படுகிறது. இல்லையென்றால், இந்த 6 மாத காலம் நீட்டித்ததற்குப் பிறகும் மீண்டும் இதே மாதிரி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மீண்டும் கேட்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுவதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் அரசும் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. ஆகவே, அதற்கேற்ற முறையில் ஒரு சட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றி இந்த தேர்தலை விரைவில் நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆக்டிவ் கன்சிடரேஷனிலிருந்து ஆக்டிவ் நடைமுறை ஏற்பாடுகளுக்கு வர வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, இதை அறிமுகப்படுத்துவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1986 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : இச்சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

1986 நவம்பர் 14]

(ஈ) நகராண்மைச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1986

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1986ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகராண்மைச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்”.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் எதிர்க்கக் கூடாது என்று தான் இருந்தேன். ஆனால் ‘ஆப்ஜக்ட்டஸ் அன்ட் ரீசன்ஸை’ப் பார்க்கும்போது இதை எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்த அனைத்து ஆசிரியர்களும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள் என்று வாக்குறுதி தந்தார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்ட முன் வடிவில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை ; விடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள் ? ஏன் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள் ? அவர்களையும் இதிலே சேர்த்திருந்தால் நான் இந்தச் சட்ட முன் வடிவை வரவேற்றிருப்பேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள் இடம் பெறாததால் நான் இந்தச் சட்ட முன் வடிவை அறிமுக நிலையிலேயே எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகராண்மைச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : இச்சட்ட முன் வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

[1986 நவம்பர் 14]

(உ) (நது சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1986.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்”.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் மின் துறை அமைச்சர் அவர்களால் அவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கும் 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை இந்து முன்னணியின் சார்பில் அறிமுக நிலையிலேயே எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

7. அமைச்சரின் அறிக்கை.

கரும்பு விலை குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை விதி 111-ன் கீழ் மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை ஆலைகள் மற்றும் கரும்பு உற்பத்தியாளர்களின் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து 8.5 சதம்

1986 நவம்பர் 14]

[திரு. க. இராசாராம்]

அல்லது அதற்குக் கீழ் சர்க்கரை கட்டுமானமுள்ள கரும்புக்கு 1986-87 ஆம் ஆண்டுக்குக் குறைந்த பட்ச விலை டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 (ரூபாய் இரு நூறு மட்டும்) என்று கொடுக்க சர்க்கரை ஆலைகளுக்குத் தமிழக அரசு அறிவுறுத்தியுள்ளது.

8.5 சதம் சர்க்கரை கட்டுமானத்திற்கு மேல், கூடுதலாக கிடைக்கும் சர்க்கரை கட்டுமானம் ஒவ்வொரு 0.1 சதத்திற்கும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கு குவிண்டாலுக்கு 23.5294 பைசா வீதம் பிரிமியமாக வழங்கப்படும்.

மேற்படி ஆணையின்படியும், தமிழகத்தில் கரும்பு உற்பத்திப் பெருகி இருப்பதாலும், சராசரி 9.5 சதத்திற்கு மேலாக சர்க்கரை கட்டுமானம் இருப்பதாலும், கரும்பு விவசாயிகள் சராசரியாக டன்னுக்கு ரூ. 230க்கும் மேலாகவே பெறுவார்கள் என்பதை இப்பேரவைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

8. தனியார் அலுவல்கள்.

தனித் தீர்மானம்.

சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டிய அவசியம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. செ. செம்மலை அவர்கள் 10-5-1986 அன்று மொழிந்த சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டிய அவசியம் குறித்த தனித் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் தொடரும். முதலில் திருமதி பா. வளர்மதி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கம் வேண்டாம். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் உறுப்பினர் அவர்கள் குறுக்கிடுவது சரியல்ல. முறையும் அல்ல. ஏற்கனவே தீர்மானம் மொழியப்பெற்று, விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதன்மீது தொடர்ந்து இன்றும் விவாதம் நடைபெறவிருக்கிறது. இதிலே என்ன விளக்கம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது? தயவுசெய்து என்னோடு ஒத்துழையுங்கள்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : ஒரு கருத்தைச் சொல்வதில் தவறு இல்லை. நான் சொன்ன பிறகு, சரியில்லை என்றால் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுங்கள். இந்தத்

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1986 நவம்பர் 14]

தீர்மானம் மொழியப்பெற்று, அவையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பலரும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசி முடித்ததற்குப் பிறகு ஏதாவது விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என் அனுமதி பெற்று சொல்லலாம். (குறுக்கீடு) இந்த நேரத்தில் ஆலோசனை வேண்டாம். ஏதாவது முக்கியமான ஆலோசனை கூற வேண்டுமென்றால் அதற்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழு இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-00)

*திருமதி. பா. வளர்மதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1986 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 10 ஆம் தேதி சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறபோது அப்போது நேரம் இல்லாத காரணத்தால் தொடர்ந்து பேச இயலவில்லை. ஆகவே அன்றையதினம் விட்ட சில கருத்துக்களை இன்று தொடர்ந்து எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

சேது சமுத்திரத் திட்டம் ஏன் இதுவரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதற்கான காரணங்களையும், இதுவரையில் இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிற பல்வேறு அரசியல் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்கிற ஆழமான கருத்துக்களையும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ் காலத்தில் போடப்பட்ட 9 கமிட்டிகளும் அதற்குப் பின்னால் போடப்பட்ட 3 கமிட்டிகளும் ஆக 12 கமிட்டிகள் இந்த சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்தும் கூட, மத்திய அரசு இந்த சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தை அப்படியே கிடப்பில் போட்டு வைத்து இருக்கிறார்கள்.

1981 ஆம் ஆண்டு மத்திய நிதியமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. ஆர். வி. அவர்கள் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். 1920-ல் அன்றைய சென்னை துறைமுகத்தினுடைய பொறியாளராக இருந்த ஜான் ப்ரிஸ்டோ அவர்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு ஆகிற செலவு மொத்தம் 60 இலட்சம் தான் என்று கணக்குக் கூட தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதே திட்டத்திற்கு ஆகிற செலவு 110 கோடி ரூபாய்கள் ஆகும், என்று மத்திய நிதியமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. ஆர். வி. அவர்கள்

1936 நவம்பர் 14] [திருமதி பா. வளர்மதி]

கணக்கு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆக நிதியமைச்சராக இருந்த திரு. ஆர். வி. அவர்களும் 1920-லே திரு. ஜான் ப்ரிஸ்டோ அவர்களும் இதன் செலவு பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் கூறியபடி 60 இலட்சம் ரூபாய் குறைந்த செலவில் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை அன்று இருந்தும் கூட இந்தத் திட்டம் ஏன் இது வரையில் நிறைவேற்றப் படவில்லை என்கிற ஐயம் நமக்குள்ளே வருவதற்குக் காரணம் பொதுவாக ஒரு குற்றச்சாட்டு இன்றைக்குப் பரவலாக பேசப் படுவது தான்.

அதாவது மரியாதைக்குரிய இலங்கையினுடைய பிரதமராக விளங்கிய திருமதி பண்டார நாயகா அவர்கள் கொழும்புத் துறைமுகத்தினுடைய முக்கியத்துவம் போய்விடும் என்று கேட்டுக்கொண்டதன் காரணமாகத்தான் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை இன்றைக்குப் பரவலாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு இடம் தராத அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் வெகு விரைவில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இந்த அவையின் வாயிலாக மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு எத்தனையோ பல நல்ல காரியங்களுக்காக பணங்களைச் செலவழிக்கிறார்கள். அதிலும் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மக்களின் நலனைக் கருதி கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக எடுத்துக் கொண்டால் ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டியை நடத்துவதற்குக் கூட 500 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிட்டு கடைசியில் 620 கோடி ரூபாய் செலவானதாகச் சொன்னார்கள். இவ்வாறு ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டியை நடத்துவதற்கு 620 கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிற மத்திய அரசு நாட்டினுடைய பாதுகாப்புக்காக, இலங்கையிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தமிழனை இன்னலுக்கு ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிற இலங்கை அரசின் முதுகெலும்பை முறியடிக்கக்கூடிய விதத்தில் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது என்கிற அச்சம்தான் அடிக்கொரு தடவை எழ ஆரம்பிக்கிறது.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் நம்முடைய நாட்டிலே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற எத்தனையோ ஏழைக் குடும்பங்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போய்விடும்; அந்த அளவிற்கு இந்தத் திட்டம் இருக்கும் என்பதைக் கூட பலமுறை பல கட்சித் தலைவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் பேசி இருக்கிறார்கள்; சட்டமன்றத்திலும் பேசி இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல தடவை பேசியும் கூட இந்தத் திட்டம் இதுவரையில்

[திருமதி பா. வளர்மதி]

[1986 நவம்பர் 14]

நிறைவேற்றப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டு மக்களின் மீது அக் கறை வைத்திருக்கிற மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்தை வெகு விரைவில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு அதிகபட்சம் 150 கோடி ரூபாய்தான் செலவாகும் என்று பொறியியல் வல்லுநர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு 150 கோடி ரூபாய் என்பது மிகவும் அதிகமான தொகை அல்ல. இந்தச் சாதாரண 150 கோடி ரூபாயை இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்து இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று நான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக, தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமெரிக்க ஆதிக்கம் இன்றைக்கு திரிகோண மலையிலே கால் ஊன்றுவதற்கு வசதியாக அவர்களுக்கு நிலப் பரப்பைக் கூட ஒதுக்கித் தந்து, ஒப்பந்தப் பத்திரத்திலே கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம், அமெரிக்க ஆதிக்கத்தின் மூலம் நம்முடைய நாட்டிற்கு எந்த நேரத்திலும் எந்த விதத்திலும் ஆபத்து வரக்கூடிய ஒரு அபாய நிலை இருக்கிறது. அத்தகைய ஒரு அபாய நிலை தகர்க்கப்பட வேண்டும் என்றால், இந்தத் திட்டம் வெகு விரைவிலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ராமன் காலத்திலே தான் சேதுவின் குறுக்கே அணையைக் கட்டினான். அது அரசியல் காரணம். பாரதி சேதுவின் குறுக்கே வீதி அமைக்கக் கனவு கண்டான். அது சமுதாயக் காரணம். நம்முடைய ராமச்சந்திரமூர்த்தி, எங்களின் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் காலத்திலே, சேதுவினை ஆழப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக வேண்டுகிறேன். மேலும் தாமதப்படுத்தாமல் மிக விரைவிலே இந்தச் சேது சமுத்திரக் கால்வாய் திட்டத்தை எடுப்பதற்கு, எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, வற்புறுத்தி இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. க. பாரமலை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் சென்ற ஆண்டு கொண்டு வந்து அறிமுகப்படுத்திய

1986 நவம்பர் 14] [திரு. க. பாரமலை]

இந்தத் தனி நபர் தீர்மானத்தின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல ஏறக்குறைய 120 ஆண்டுக் காலமாக பேசப்பட்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திட்டம், இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லையே என்ற ஆதங்கம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஏற்கனவே இது குறித்து சென்ற ஆண்டும் விவாதம் நடைபெற்றது, அத்தோடு 1982 ஆம் ஆண்டிலேயே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சென்ற ஆண்டு அல்ல. கடந்த கூட்டத் தொடர் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. க. பாரமலை : அத்தோடு 1982 ஆம் ஆண்டிலேயும் 'ஒரு மணி நேர விவாதம்' என்ற பெயராலே இது குறித்து விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேங்கடரமணன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இந்த விவாதத்திலேயே அதிக காலத்தைச் செலவழிக்காமல், இந்தத் தீர்மானத்தை விரைவாக நிறைவேற்றி இந்தச் சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது பொருளாதார ரீதியில் கூட கட்டுப்படியாக்கக்கூடிய திட்டம் என்று ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாதுகாப்பு ரீதியிலேயும் இது ஒரு மிக முக்கியமான திட்டம் என்று எல்லோராலும் உணரப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலும், இந்தத் திட்டத்தை விரைவாக நிறைவேற்றுவது எல்லா வகையிலும் பொருத்தமானது என்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல 1860 ஆவது வருடம் முதன் முதலாக இதனுடைய தேவை உணரப்பட்டு, இது குறித்து வெளி உலகத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் பல்வேறு நிபுணர்கள் இது குறித்து கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 1860 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் இந்தத் திட்டத்தின் மதிப்பீடு ரூ. 50 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1882 ஆம் ஆண்டில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிற கருத்தில் ரூ. 1 1/2 கோடியாக இந்தத் திட்டம் மதிப்பீடு உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அத்தோடு 1921 ஆம் ஆண்டிலே, தமிழ்நாடு அரசாங்கம், அதாவது அன்றைய வெள்ளையர் அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும் என்று முன்வந்த போதிலும் கூட அன்றைய மைய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய மறுத்ததன் காரணமாக, அந்தத் திட்டம் அன்றையிலிருந்து கிடப்பிலே போடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. க. பாரமலை]

[1986 நவம்பர் 14]

அதற்கு அடுத்து 1955 ஆம் ஆண்டிலே மத்திய அரசு டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் தலைமையிலே ஒரு கமிட்டியை இந்தத் திட்டத்தினுடைய சாத்தியக் கூறுகளை ஆராயவும், மேற்குக் கடற்கரையிலிருந்து, கிழக்குக் கடற்கரை வரையில் கடல் கப்பல் போக்குவரத்து பாதுகாப்பிற்காகவும், இந்தத் திட்டத்தை செயற்படுத்தினால் அது விருப்பத் தக்கதுதானா என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்காகவும், அமைத்திருந்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி தனது அறிக்கையைக் கொடுத்தபோது, இந்தத் திட்டம் மிகவும் லாபகரமானது, உற்பத்தித்திறன் கொண்டது என்ற அடிப்படையிலே அறிக்கை கொடுத்திருந்தார்கள்.

அது மட்டும் அல்லாமல், இந்தச் சேது சமுத்திரத் திட்டத் தோடு தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தையும் சேர்த்து ஆய் விற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூட ஒரு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் சேர்த்து அன்றைய மதிப்பீடு, அதாவது 1955 ஆம் ஆண்டிலேயே மதிப்பீடு ஏறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய், அதாவது சரியாக 998 லட்சம் ரூபாய்.

[முற்பகல் 11-10]

அதற்குப் பின்னால் மத்திய அரசு அதனுடைய எம்ஜெஃப் கமிட்டி கூட்டத்தில் 1963-ம் ஆண்டு இந்தத் திட்டத்தை நான் காவது திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து, அதற்காக ஒரு உயர் கமிட்டியையும், ஒரு துணைக் கமிட்டியையும் அமைத்து முனைப்பான நடவடிக்கை களையெடுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சேதுசமுத்திரத் திட்டம் அரசிக் கடலையும், வங்காள விரிகுடா வையும் இணைக்கிற புதிய கடல் போக்குவரத்திற்குப் பாதையாக அமைகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த வகையிலே இந்தப் புதிய திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுமானால் மேற்கு கடற்கரையிலிருந்து கிழக்கு கடற்கரையில் இருக்கிற சென்னை, கல்கத்தா போன்ற பெரிய நகரங்களுக்குச் செல்கிற கப்பல்கள் ஏறக்குறைய 340 மைல்கள் குறைவான பயணம் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், செல்கிற காலத்திலும் அதில் ஏறக்குறைய ஒரு நாள் அல்லது ஒன்றரை நாள் சேமிப்பு ஏற்படக்கூடிய அளவிற்குப் பொருளாதார சிக்கனமும் இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டம் எல்லாவகையிலும் ஒரு சிறப்பான திட்டம் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட ஒன்று. இதைப்பற்றித் தான் மாண்புமிகு உறுப் பினர் திருமதி வளர்மதி அவர்கள் சொல்கிற போது குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய மத்திய நிதியமைச்சராக அப்போது இருந்த மாண்புமிகு திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் 1982-ம் ஆண்டில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும்,

1986 நவம்பர் 14]

[திரு. க. பாரமலை]

அதற்கு ஏறக்குறைய 110 கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்றும் தெரிவித்து, திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்குமென்று வாக்குறுதியும் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் பல்வேறு நன்மைகள் ஏற்படக் கூடும்.

ஒன்று பயணத்தினுடைய தூரம் குறைவாக இருக்கிறது. இரண்டு பயணத்தினுடைய நேரமும் குறைகிறது. எரிபொருள் உபயோகத்தில் ஒரு சிக்கனமான நிலைமை ஏற்படக்கூடும். எரிபொருள் சிக்கனத்தாலும், பயணத்தின் தூரமும், நேரமும் குறைகிற காரணத்தாலும் பொருள்களின் விலையில் கூட கணிசமான மாற்றம் ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. தூரம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் கப்பல் போக்குவரத்தில் கப்பல்களின் தடங்கள் அதாவது டிரிப்ஸ் மிக அதிகமாக இருப்பதால் அதனால் இலாபகரமாக தொழில் நடத்தக்கூடிய வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்ற உண்மையும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது வருவதைப் போல் இலங்கையைச் சுற்றி வருமானால் இதற்கு நேர்மாறான பலன் ஏற்படும் என்பது மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கடல் பகுதி அடிக்கடி புயல் பாதிக்கிற பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால் கப்பல் போக்குவரத்திற்கு ஒரு அபாயகரமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால் சேதுசமுத்திரத் திட்டப்பகுதி அமைதியான கடல் பகுதியாக இருப்பதால் பாதுகாப்பான கப்பல் பயணத்திற்கு அது ஏற்றது என்று கருதப்பட்டு, இந்தத் திட்டம் எல்லா ரீதியிலும் அவசியமான ஒன்று என்று உணரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக வெளிநாட்டுக் கப்பல்களும் அதிகமாக வந்து போகிற வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால் அன்னியச் செலாவணியும் பெருமளவில் ஈட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்கிற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு Hinter land என்று சொல்கிற, திட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற இராமநாதபுரம், பசும்பொன், காமராசர், மதுரை, திருநெல்வேலி, வ.உ.சி. மாவட்டங்களில் இருக்கிற மக்களுடைய வாழ்வில் ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தக்கூடிய திட்டமாக அது அமையும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுடைய பகுதி உங்களுக்குத் தெரியும். குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தென்மேற்கு பருவக்காற்றினால் ஏற்படுகிற மழையின் போதும் எங்களுக்குச் சரியான மழை கிடைப்பதில்லை. அதைப் போல வடகிழக்கு பருவக்காற்றினால் ஏற்படுகிற மழையின் போதும் எங்களுக்குப் போதுமான மழை கிடைப்பதில்லை. இரண்டு பக்கங்களிலும் மலை மறைவுப் பகுதி Mountain Hidden Part என்று சொல்கிறார்களே, அந்தப் பகுதியாக எங்கள் பகுதி இருக்கிறது. வடகிழக்குப் பருவ மழை வருகிற காலங்களில் திரிகோண மலைப்பகுதியில் இருக்கிற மலைகள் காரணமாக எங்களுக்கு மழை குறைகிறது.

[திரு. க. பாரமலை] [1986 நவம்பர் 14]

அதைப் போலவே தென் மேற்குப் பருவ மழை இருக்கின்ற காலங்களில், மேற்குப் தொடர்ச்சி மலை இருக்கின்ற காரணத்தால் எங்கள் பகுதிக்கு மழை குறைகிறது. ஆகவே எங்களுடைய பகுதி எப்போதும் மழையில் பற்றாக்குறைப் பகுதியாக இருந்து வருகிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள்.

இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் அவசியம் என்று கருதுகிறேன். சில காலத்திற்கு முன்பாக, ராமநாதபுரத்தினுடைய கிழக்குப் பகுதி ஒரு பாலைவனமாக மாறக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது என்று ஒரு கட்டுரை வெளிவந்தது. அங்கே மழை அதிகமாக இல்லாத காரணத்தாலும், மணற் பரப்புகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரித்துக் கொண்டு, இருக்கின்ற நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வருவதாலும் அது ஒரு பாலைவனமாக மாறக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. அதை இப்போது கூட நாம் பார்க்கலாம். எனவே அப்படிப் பாலைவனமாக மாறக்கூடிய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு வளர்ச்சியை உண்டாக்கித் தர வேண்டும் என்றால், இந்தத் திட்டத்தை மிக வேகமாக நிறைவேற்றித் தருவதற்கு முனைப்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே நம்முடைய ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 106 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் இந்தத் திட்டத்தைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று தமிழ் நாடு அரசு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. இருந்தாலும் இது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இது வரையிலும் தெரிவிக்கவில்லை. நான் பணிவோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தற்போது டெல்லிக்கு அடிக்கடி செல்லுகிறார்கள். நம்முடைய பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து பல்வேறு திட்டங்கள் குறித்துப் பேசுகிறார்கள். ஈழத் தமிழர்கள் பிரச்சினையானாலும், அல்லது காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையானாலும் அல்லது மற்ற திட்டங்கள் சம்பந்தமானாலும் அடிக்கடி டெல்லிக்குச் சென்று நம்முடைய பிரதமரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மரியாதைக்குரிய பிரதமர் அவர்கள் சமீபத்திலே கல்கத்தாவிற்குச் சென்றிருந்தார்கள். சென்ற இடத்திலே அங்கே இருக்கின்ற முதலமைச்சரையும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களையும் அழைத்து அந்த மாநிலம் வைத்திருக்கின்ற திட்டங்களை எல்லாம் நேரடியாகப் பரிசீலனை செய்து, on the spot decision என்று சொல்கிறார்கள், அந்த அளவிலே, அந்த இடத்திலேயே சில திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்குப் பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட நம்முடைய பிரதமர் அவர்களிடம் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒரு முறை

1986 நவம்பர் 14]

[திரு. ச. பாரமலை]

டெல்லிக்குச் சென்று, இந்தத் திட்டத்தினுடைய முக்கியத் துவத்தை எடுத்துச் சொல்லி, இந்தத் திட்டத்தைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த முயற்சியில் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் துணை நிற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. காரணம் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னாலே பத்திரிக்கையிலே பார்த்தால், தமிழகத்தில் இருக்கின்ற காங்கிரஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒன்று கூடி, தமிழகத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டு இருக்கின்ற காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை டிரிபியூனலுக்கு விட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இது சம்பந்தமாக பிரதமரையும், மற்றவர்களையும் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்திருக்கின்ற பல்வேறு பொதுப் பிரச்சினைகளிலும் மத்திய அரசினுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கு அவர்கள் முறையான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, சென்ற ஆண்டு நம்முடைய திட்டங்களுக்காக அதிக நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பெறுவதிலே தமிழ்நாடு சட்டமன்ற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும், பாராளுமன்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் ஒன்று சேர்ந்து அதிக நிதி ஒதுக்கீட்டை தமிழகத்திற்குப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று பிரதமரைப் பார்த்து, அதற்கு ஏற்ப, ஆயிரம் கோடி ரூபாயை அதிகமாக, உங்களோடு நின்று பெற்றுத் தந்த வரலாற்றை நாம் மறந்து விட முடியாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நல்ல முயற்சியிலே காங்கிரஸ் கட்சி உங்களோடு துணை நிற்கும் என்ற உறுதியை நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திட்டம் மிக நல்ல திட்டம், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தாலே பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற எங்களுடைய பகுதி மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கின்ற நல்ல திட்டம். அதைப் போலவே இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக நமது பகுதிக்கு மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டுக்கும் அன்னியச் செலாவணியைத் தேடிக்கொடுக்கின்ற நல்ல திட்டம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நீங்கள் முனைப்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, நாங்கள் உங்களுடைய முயற்சியிலே துணை நிற்போம் என்ற உறுதியைச் சொல்லி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[1986 நவம்பர் 14]

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள், சேது சமுத்திரத் திட்டம் பற்றி கொண்டு வந்து விவாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்ற தீர்மானத்தை மையமாக வைத்து சில கருத்துக்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டம் அல்லது சேதுக் கால்வாய்த் திட்டம் என்பது, சாதாரண மக்கள் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய அளவிலே, நடையிலே சொல்ல வேண்டுமானால் இந்தியக் கிழக்குக் கடற்கரை ஓரமாக உள்ள மன்னார் வளைகுடாவையும், பாக் ஜலசந்தியையும் இணைக்கக் கூடிய அடிப்படையில் 'ஆடம் பிரிட்ஜ்' என்ற இடத்தில் கடலை ஆழப்படுத்தி, கப்பல் போக்கு வரத்தை ஏற்படுத்துவதுதான் என்று சொல்லலாம்.

(முற்பகல் 11-20)

இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்திய நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னால் ஒரு கட்டம். இந்திய நாடு விடுதலைப் பெற்றதற்குப் பின்னால் இரண்டாவது கட்டம். இந்திய நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னால் பலரும் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல 1860 ஆம் ஆண்டு விரிந்து 1922 ஆம் ஆண்டு முடிய ஏறத்தாழ 9 ஆய்வுகள் நடத்தப் பட்டு இருக்கின்றன. இந்த 9 ஆய்வுகளும் நடத்தப்பட்டதனுடைய அடிப்படை நோக்கம் அன்றைய தினம் வெள்ளைக் காரன் ஆட்சி, அன்னியர் ஆட்சி இருந்த காரணத்தாலே லாப நோக்கோடு இந்த ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. பொருளாதார அடிப்படையில் லாபகரமான திட்டமா என்ற கருத்தை மையமாக வைத்து அந்நியர் ஆட்சியில் இந்த ஆய்வுகள் நடத்தப் பட்டன.

அதற்குப் பின்னால், 1947 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால், 1954 ஆம் ஆண்டு இந்தத் திட்டத்தினுடைய முக்கியத்துவம் கருதி பொருளாதார மேதை திரு. இராமசாமி முதலியார் அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. இந்தக் குழு ஆய்வு செய்து சேது சமுத்திரத் திட்டத்தாலே என்ன லாபம்? அது லாபகரமான ஒன்றா என்பதை எல்லாம் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து ஆய்வு செய்து அறிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறது.

இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இது தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் பயன் உள்ள ஒரு திட்டம் என்று அருள் கூர்ந்து யாரும் எண்ணிடத் தேவையில்லை. தமிழகமும் இதில் பயன் பெறும். ஆனால் அகில இந்திய அளவில் இது பயன் தரத்தக்க நல்ல ஒரு திட்டம் என்பதைத்தான் இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக

1986 நவம்பர் 14] [திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்]

மத்திய அரசுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அகில இந்திய அளவில் லாபகரமான ஒரு திட்டமாக இருந்தாலும் கூட அது தமிழகத்தின் மூலமாக வருகின்ற காரணத்தால் மத்திய அரசு அதைத் தட்டிக் கழிக்கிறதோ என்ற ஐயம் கூட எனக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தினால் என்ன பயன், என்ன பலன் என்பதை எல்லாம் அந்தக் குழுவிலே அங்கம் பெற்ற தலைவராக இருந்த திரு. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னைக்கு இலங்கையைச் சுற்றிக் கொண்டு சென்றால் 750 மைல் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால் சேதுக் கால்வாய்த் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுமானால் தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னையை 314 மைலில் சென்று அடைய முடியும். மிச்சப்படுகின்ற தூரம் 436 மைல்கள் ஆகும். 58 விழுக்காடு பயண தூரத்தை மிச்சப் படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. பின்னர் தூத்துக்குடியிலிருந்து கல்கத்தாவிற்குச் செல்வதற்கு 26 சதவிகித பயண தூரத்தை மிச்சப்படுத்தக் கூடிய வாய்ப்பு இந்த சேதுக் கால்வாய்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் ஏற்படும் என்று அந்த அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. மேற்குக் கடற்கரையிலுள்ள பம்பாய் நகரத்திலிருந்து கிழக்குக் கடற்கரையிலுள்ள கல்கத்தா துறைமுகத்திற்குச் செல்வதற்கு 16 சதவிகித பயண தூரம் மிச்சப்படுகிறது.

அது மட்டும் அல்ல, இலங்கையைச் சுற்றிச் செல்லாமல்—சேதுக் கால்வாய்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால்—சேதுக் கால்வாய்த் திட்டத்தின் வழியாக கப்பல்கள் செல்லுமானால் 1½ நாள் பயண நாளில் மிச்சப்படுகிற வாய்ப்பும் இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் ஒரு அருமையான யோசனையை திரு. முதலியார் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த சேதுக் கால்வாய்த் திட்டமும், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டமும் ஒன்றாக இணைந்து செயல்பட்டால் 'எக்கனாமிக்கலி வயபிள்'—பொருளாதார அடிப்படையில் சாத்தியமான ஒன்று என்பதையும் அன்றையதினம் அந்த அறிக்கையில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பின்னால் 1963 ஆம் ஆண்டு மத்திய அமைச்சரவை கூடி இந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. அனுமதி வழங்கியதற்குப் பின்னால் 1965 ஆம் ஆண்டு நாகேந்திர சிங் என்கின்ற ஒரு உயர் அதிகாரியின் தலைமையில் உயர்மட்டக் குழு ஒன்று மத்திய அரசால் நியமிக்கப்

[திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்] [1986 நவம்பர் 14]

பட்டு அந்தத் குழு ஆய்வு நடத்தியது. நாகேந்திர சிங் அவர்களுடைய தலைமையில் உள்ள அந்த உயர் மட்டக் குழு ஆய்வு நடத்தி 1968 ஆம் ஆண்டு முழுமையான திட்டச் செலவோடு பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கி தன்னுடைய அறிக்கையை மத்திய அரசுக்குச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறது. திரு. முதலியார் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 8.18 கோடி ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திற்குச் செலவாகும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

நாகேந்திர சிங் அவர்களுடைய அறிக்கை ரூ. 37.46 கோடி இந்தத் திட்டத்திற்கு செலவாகும் என்று தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அது ரூ. 100 கோடியை தாண்டக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்படி எல்லோராலும், பொருளாதார வல்லுநர்களால் பல துறைகளிலே வல்லுநர்களாக இருந்தவர்களால் எல்லாம் இந்தத் திட்டம் பொருளாதார அடிப்படையில் சாத்தியம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, ஏன் இந்தத் திட்டம் இதுவரை காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது என்பதுதான் இன்றைக்கு எழுந்துள்ள பிரச்சினையாகும்.

1980 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசினுடைய செய்திக் குறிப்பின் படி இந்தத் திட்டம், பொருளாதாரத்தை மையமாக வைத்துப் பார்த்தால், சாத்தியமில்லை என்று சொல்லி, இந்தத் திட்டத்தை நிராகரித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இந்தத் திட்டம் பொருளாதார அடிப்படையிலே சாத்தியம் என்று முதலியார் அவர்களுடைய தலைமையிலான குழு தெரிவித்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு நாகேந்திர சிங் அவர்களுடைய தலைமையிலான குழு தெரிவித்திருக்கிறது. இன்னும் சில காரணங்களையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இலங்கையைச் சுற்றிக் கப்பல்கள் செல்லமுடியாத சூழ்நிலையில் கூட, சேது சமுத்திரத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமேயானால், வட கிழக்குப் பருவக் காற்றானாலும் சரி, தென் மேற்குப் பருவக் காற்றானாலும் சரி, இந்தக் கால்வாய் மூலம் தொடர்ந்து கப்பல் போக்குவரத்து நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் யுத்த காலங்களில், கப்பல்கள் சேது சமுத்திரக் கால்வாய் மூலமாகச் செல்லுமேயானால், நிச்சயமாக பாதுகாப்பாக இருக்குமென்று ராணுவ வல்லுநர்கள் எல்லாம் கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இவ்வளவு காரணங்கள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட, பொருளாதார அடிப்படையிலே சாத்தியம் என்ற சூழ்நிலை இருந்தாலும்கூட, இந்தத் திட்டம் கிடப்பிலே போடப்படுவதற்கான காரணம், வெறும் அரசியல் காரணமே தவிர—அதாவது பொலிதிகல் ரீசன்ஸ்—வேறு எந்தக் காரணமும் நிச்சயமாக இருக்கமுடியாது.

1986 நவம்பர் 14] [திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்]

எனவே இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவிப்பதெல்லாம், இன்னொரு திட்டத்தையும்— தூத்துக்குடி-திண்டுக்கல் வழியாக கரூர் அகல ரயில்பாதைத் திட்டத்தையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் இப்போது கரூர் அகல ரயில்பாதைத் திட்டத்தைப் போர்ப்பார்ப்பிற்களே யானால், ஏதோ அகழ்வாராய்ச்சி நடந்து, சிதைந்த நகரத்தினுடைய பாகங்களைப் பார்ப்பதுபோன்று, பாலங்கள், தூண்கள் மட்டும் கட்டப்பட்ட நிலையில், ரயில்வே தண்டவாளங்கள் போடப்பட்ட நிலையில், சில இடங்களில் சரளை ஜல்லிக் கற்கள் போடப்பட்ட நிலையில் அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிதறுண்ட பாலங்கள் போன்று காட்சியளிக்கிறதே தவிர, இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவது போன்று இல்லை. இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்குகிறது? ரூ. 3 கோடி, 4 கோடி என்று தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை நிர்வாகச் செலவிற்கே போதுமானதாக இருக்கிறதே தவிர இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு ஒதுக்கவில்லை என்று தெரிகிறது.

இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வளவு வாய்ப்புகள் இருந்தாலும்கூட, மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய பிரதம அமைச்சர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இன்றைக்குப் புனிதமான கங்கையைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று, அந்தக் காலக் கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். கங்கையைத் தூய்மைப்படுத்துவது என்பது தேவையில்லை என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. புனிதமான கங்கையைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டுமென்பதில் பொருளாதார காரணங்கள் அதிகமாக இருக்கமுடியாது. எனவே புனிதமான கங்கையைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சரவர்கள் பொருளாதார அடிப்படையிலே சாத்தியமான ஒன்று என்று அறிவிக்கப்பட்ட இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருப்பது, ஏதோ தமிழகம் இன்றைக்குப் புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ என்ற எண்ணத்தை தமிழக மக்களுக்கு உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே பொருளாதார வாய்ப்பு உள்ளதும், நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதுமான இந்தத் திட்டம், தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், ஆங்காங்குள்ள வறட்சி நிறைந்த மாவட்டங்களை வளம் ஆக்குவதற்கு நிறைவேற்றப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதையும், தேவையான ஒன்றாகும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள்

[திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்] [1986 நவம்பர் 14]

மொழிந்த தீர்மானத்தை வழி மொழிவதோடு, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் மாநில அரசும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று, கேட்டு, அமைகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் கொண்டு வந்த தனித் தீர்மானமான சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தை நான் ஆதரித்து இந்திய கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். சேது சமுத்திரத் திட்டம் என்பது நமது நாட்டில் தென் மாநிலங்களுடைய முக்கியமான திட்டமாகும். ஆனால் நாம் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால் வெள்ளையன் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படாது—இலாபத்தை குறிக்கோளாகக் கொண்ட வெள்ளையன் ஆட்சி இதைக் கைவிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் நமது நாடு சுதந்திரம் பெற்று 39 ஆண்டுகள் முடிந்தும் தென் மாநிலங்களுக்கு முக்கியமான பாதுகாப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சி இப்படி பல்வேறு திட்டங்கள் வளர்ச்சி பெறக் கூடிய இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் மத்திய அரசு—கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கமிட்டிகளில் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வல்லுநர்கள் கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவும் தெரிவித்த பிறகும்—காலம் கடத்தி வருவது என்பது உண்மையிலேயே தமிழகத்தைப் புறக்கணிக்கிறார்களோ என்று தமிழ்நாட்டு மக்கள் சந்தேகப்படக்கூடிய அளவிற்குத் தொடர்ந்து ஒரு தவறான பாதையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

இந்தத் திட்டம் உருவாகி நிறைவேறக்கூடிய ஒரு காலத்துல அன்று இருந்த இலங்கை முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் ஸ்ரீமதி பண்டார நாயகா அம்மையார் அவர்கள் நமது மறைந்த பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களிடம், இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால், இலங்கையினுடைய துறைமுகத்தினுடைய வருவாய் மிகவும் குறைந்துவிடும். அதனால், இலங்கையினுடைய பொருளாதார நெருக்கடி முற்றிவிடும். இலங்கை மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழக்கூடிய ஒரு அபாய நிலை உருவாகிவிடும். எனவே, இந்திய அரசு இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதாகவும் அதை இந்திய அரசு பரிசீலனை செய்து, அதனால் காலம் கடத்தி நிறுத்தி வைத்ததாகவும்

1986 நவம்பர் 14] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

சொல்லப்படுகிறது. அப்படி நம் நாட்டிற்கு அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய இலங்கை நாடு பாதிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது அந்த நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட வேண்டும் என்று நமது நாடு விரும்ப வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. காரணம் நமது இந்திய நாட்டைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய நாடுகள் உறுதியாகவும், ஒருமைப்பாடாகவும் இருந்தால்தான், நமது இந்திய நாட்டிற்கும் அது ஒரு பாதுகாப்பாக இருக்கும். இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்திற்கு 1982 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 110 கோடி செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் 1986-ல், இன்றைய காலகட்டத்தில் பார்ப்போமானால் ரூ. 200 கோடிக்கு மேல் அந்தத் திட்டத்திற்குச் செலவாகி விடாது. ஆனால் ஒரு ஆண்டிற்கு சுமார் 50,000 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யக்கூடிய நமது மத்திய அரசு இந்தத் தென் மாநிலங்களுடைய வளர்ச்சிக்காக, குறிப்பாக தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காக, இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்திற்கு 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதால், மத்திய அரசினுடைய நிதி எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பாதித்துவிடாது. அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை ஆதரித்து நாம் அனைவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு நமது நாட்டில் ஒரு பக்கம் வெள்ளம். ஒரு பக்கம் வறட்சி. இப்படி பாதிப்பு மாறி மாறி வருகிறது. கங்கை-காவேரி திட்டம் என்பது ஒரு பெரிய திட்டம். இப்படிப்பட்ட பெரிய திட்டத்தை கூட நிறைவேற்றுவதில் மத்திய அரசு பாராமுகமாக இருப்பதால், நமது நாடு இன்றைக்கு பெரும் பிரச்சனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வருகிறது. அதேபோல் இந்தத் திட்டத்தையும் திட்டச் செலவு அதிகம் என்று மத்திய அரசு எக்காரணத்தைக்கொண்டும் இனிமேல் கிடப்பில் போட்டுவிடக்கூடாது என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறோம். ஏனெனில் இலங்கையைச் சுற்றி கப்பல்கள் வருவதால் எரிபொருள் நமது நாட்டிற்கு அதிகமாக செலவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. கையில் அள்ளி நேராக சாப்பிடக்கூடிய நாம் தலையைச் சுற்றிச் சாப்பிடுவது போல இன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் காலதாமதமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, தென் எல்லைப் பாதுகாப்பு—வங்காள விரிகுடாக் கடலில் அமெரிக்காவினுடைய ராணுவ தளம், நமது தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய வேதாரண்யத்திற்கு 18 மைலுக்கு அப்பால் திரிகோணமலையில் ராணுவத்தினுடைய உல்லாசப் பயணம் என்ற அடிப்படையில் இன்றைக்கு தமிழர்கள் வாழ முடியாத ஒரு அபாய நிலை இருக்கிறது. அதே போல்,

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1986 நவம்பர் 14]

இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் சுற்றி, இந்தியாவுக்குப் பாது காப்பு இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. தமிழகத்தினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி மிக முக்கியமானது அந்த முக்கியமான வளர்ச்சி இன்றைக்கு வேகமாக தடைப்பட்டு வருகிறது, இந்தத் திட்டம் இல்லாததன் காரணமாக.

அதுபோல், தமிழ் நாட்டில் தென் மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட பிற்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்கும் தன்மையுள்ள திட்டம் இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டம். இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை இனியும் காலதாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக அமல் படுத்த மத்திய அரசு முன் வரவேண்டும்.

இப்படி ஒரு நல்ல திட்டம் நீண்ட காலமாக மத்திய அரசால் கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டை மத்திய அரசு புறக்கணித்து விடுமோ என்ற ஒரு அச்சம் மேலும், மேலும் வலுப் பெற்று வருகிறது.

அதுவும், இந்த நேரத்தில் சேது சமுத்திரத் திட்டம் நிறைவேறினால், இன்றைக்குத் தமிழகத்திற்கு வரக் கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சி, அதன் மூலமாக இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஏற்படக்கூடிய பல்வேறு காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வகையில் இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு இந்த மாநில சட்டமன்றத்தில் எல்லாக் கட்சியினராலும் எடுத்துச் சொல்லப் படக்கூடிய இந்தக் கருத்துக்களுக்கிணங்க, எதிர்காலத்தில்—இனி மேலும், மேலும், மேலும் கருத்துக்கள் சொல்லி, கமிட்டிகள் போடப்படுகின்றன. கருத்துக்கள் சொல்லிச் சொல்லி கமிஷன்கள் போடப்படுகின்றன. ஆனால் கமிட்டிகளும், வல்லுநர்களும் சொல்லக்கூடிய அந்தக் கருத்துக்களை, முடிவுகளை மத்திய அரசு காது கேட்கா செவிடு போல் இருப்பது மாநிலத்தை, தமிழகத் தைப் புறக்கணிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையாக இருக்கிறது.

இன்றைக்குக் கூட, நமது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது காவிரி நடுவர் பிரச்சினை பற்றிக் கூட காங்கிரஸ் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பிரதம அமைச்சரிடத்தில் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நமது மாநில அரசு, தமிழகத்தில் குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரி நதிநீர் பிரச்சினையில் ஏற்பட்ட விவசாய பாதிப்புக் கண்டு, உடனடியாக காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

அந்த சிபாரிசை செய்த காங்கிரஸ் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பிரதம அமைச்சரைச் சந்தித்து, உடனடியாக இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதாக இன்றைக்குச் சொன்னார்கள். அதை வரவேற்பதோடு, காங்கிரஸ்

1986 நவம்பர் 14] [திரு, பொ. உத்திராபதி]

கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், தமிழகத்தினுடைய நலனைக் கருதி, சேது சமுத்திரத் திட்டத்தினுடைய நல்ல பலனைக் கருதி, அவர்களும், இந்த அவையில் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையில் உள்ளவர்களும், டெல்லியிலிருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும், இணைத்து, பிரதம அமைச்சரிடத்தில் சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை, இந்த முக்கியமான திட்டத்தை வலியுறுத்தி எதிர்காலத்தில் மத்திய அரசு 200 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும், அது ஒரு பெரிய தொகை கிடையாது; அந்த அடிப்படையில் இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை—இந்த 1986ஆம் ஆண்டிற்குள் மத்திய அரசு வாக்குறுதி அளித்திடக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அவையினுடைய ஒருமித்த கருத்துக்களை மத்திய அரசு நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக இந்தத் திட்டத்தை மேலும் வற்புறுத்தி அமர்கிறேன்.

*திரு. மா. சின்னநாத் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தின் அவசியத்தைக் குறித்த தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்துக்கள் இன்று பேசப்பட்ட, பேசியிருக்கிற அனைத்து உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களோடு ஒட்டியிருக்கின்றன என்பதை நான் முதலில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சேது கால்வாய்த் திட்டத்தைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் இனி பேசுவதற்கு எந்தக் கருத்தும் இல்லை என்கிற அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் பற்றி இராமாயண காலத்தில் தொடங்கி இந்த நாள் வரை, எடுக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லா நடவடிக்கைகளையும், கமிட்டி அறிக்கைகளையும், வல்லுநர்களுடைய கருத்துக்களையும் இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

கிராமத்தில் இராமாயணம் படிப்பதை ஒரு பொழுதுபோக்காகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தினந்தோறும் மாலை 7 மணிக்கு மேல் பெரியவர்கள் ஒன்றாக உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். ஒருவர் இராமாயணத்தைப் படிப்பார். பத்து இருபது பேர் உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்படித் தொடர்ந்து பல நாட்களுக்கு இராமாயணக் கதை நடந்து கொண்டிருக்கும். முடிவே இல்லாமல் இது நடந்து கொண்டிருக்கும். இறுதியில் ஒரு நாள் “பட்டாபிஷேகம்” என்று சொல்லி, அன்றைக்கு அதிகக் கூட்டம் வரும். அதற்குக்

[திரு. மா. சின்னராசு] [1986 நவம்பர் 14]

காரணம் அன்றைக்குச் சுண்டல் வழங்குவார்கள். அப்படி கிராமத்தில் நடக்கிற இராமாயணக் கதையைப் போல் சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டம் சரித்திர காலம்தொட்டு பேசப் பட்டு, சில நாட்களில் அதற்கான சில எழுச்சிமிக்க முழக்கங்கள் கேட்பதும், சில நேரங்களில் பட்டாபிஷேகம் நடப்பதைப் போல் இதற்காக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படும் முயற்சியில் நாம் ஈடுபடுவதும், மத்திய அரசிலும், பாராளுமன்றத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் இசை வலியுறுத்துவதுமாகக் தொடர்ந்து நிகழ்த் திக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுவும் ஒரு இராமாயணக் கதைபோல் இல்லாமல் இது ஒரு அக்தியாவசியமான திட்டம் என்று மத்திய அரசு கருதி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். அந்த வகையில் இரண்டு முக்கியமான கருத்துக்களை மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டியவை என்ற அடிப்படையில் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்று இந்திய ஒருமைப் பாட்டைக் காப்பதற்கும் மற்றொன்று இந்தியாவினுடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்கும் இந்தத் திட்டம் மிக முக்கியமான திட்டமாகும். இந்த மிகப் பெரிய இரண்டு நோக்கங்களைக் கொண்டுதான் இந்தத் திட்டத்தின் அவசியத் தையும் அவசரத்தையும்தான் மத்திய அரசு உணர வேண்டும். இது நாம் காலங்காலமாகப் பேசிவரும் காவிரி—கங்கை இணைப்புத் திட்டம் போல் அல்லாமல் கார் லேண்ட் கெனாட் ஸ்கீம், பெனில்சுலர் ரிவர் ஸ்கீம், (கோதாவரி—கிருஷ்ணா—காவேரி இணைப்புத் திட்டம்) போல் அல்லாமல் அல்லது நாம் அடிக்கடி சொல்லி வருகிற கருர்—தூத்துக்குடி அகல ரயில் பாதைத் திட்டம் போல் “நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்”, மத்திய அரசும் “நாங்கள் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொல்கிற திட்டமாக இல்லாமல் இந்தியாவின் ஒருமைப் பாட்டிற்கும் இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கும் சோதனையாக, சவாலாக இருக்கிற ஒன்றைச் சமாளிப்பதற்கான ஒரு திட்டம் இந்தத் திட்டம் என்று உணர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த நேரத்தில் நான் சில கருத்துக்களை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு எப்படி பாதிக்கப்படும் என்றால் தற்போது தொடர்ந்து நம் நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களில் எழுந்து வருகிற உணர்வுகளை, எழுந்து வருகிற பிரிவினை வாதங்களை நாம் முதலில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த மாநில மக்கள் எல்லாம் சுதந்திர இந்தியாவின் வளத்திற்காகப் பாடுபடுவோம் என்று சபதம் எடுத்துக் கொண்டவர்கள்தான், இந்தியாவின் விடுதலைக்காக வீரர்களை உருவாக்கிய மாநிலங்கள் இன்றையதினம் பிரிந்து போயாவது தங்களுடைய உரிமைகளைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வுக்குத் தள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட

1986 நவம்பர் 14] [திரு. மா. சின்னராசு]

விரும்புகிறேன். மாநில மக்களுடைய ஏகோபித்த உணர்வுகள் கட்சி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று நாட்டின் தேவை என்பதன் அடிப்படையில் வலியுறுத்தப்படும் திட்டங்கள் மத்திய அரசால் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கும்போது “நம் முடைய கோரிக்கைகளை மத்திய அரசு நிறைவேற்றவில்லை: அல்லது நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளைக்கூட மேற்கொள்ளவில்லை” என்ற உணர்வின் அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகிறது. இதுபோன்ற உணர்வுகள், பாதிக்கப் படுகிற நிலை, இந்திய யூனியனால் ஏற்பட்டு விட்டதோ என்ற ஏக்கம் எந்த மாநிலப் பகுதியைச் சார்ந்த மக்களுக்காவது ஏற்பட்டுவிட்டால் அது இறுதியில் பெரிய போராட்டமாக வெடித்து விடுகிறது என்பதை அண்மைக்கால சரித்திர நிகழ்ச்சியாகப் பார்த்து வருகிறோம். அப்படிப்பட்ட உணர்வை வளர்க்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இத்திட்டத்தை மத்திய அரசு இதுவரை நிறைவேற்றவில்லை என்பதற்காக மத்திய அரசு நமக்குச் செய்திருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. ஆனால் இது மிக மிக அத்தியாவசியமான ஒன்று என்றுதான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தேவையான முன்னுரிமையைக் கொடுக்கவில்லை என்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

எனவே தமிழக மக்களுடைய எண்ணம் மட்டும் அல்ல இந்திய நாட்டினுடைய பாதுகாப்புக்கும் தேவையான ஒன்று என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் மத்திய அரசிற்கு எது தடையாக இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இந்தத் திட்டம் எகனாமிகலி வயபிள் என்று மத்திய அரசே நியமித்த நடராஜன் கமிட்டி அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு டெக்னிகல் பீசிபிவிடி இருக்கிறது என்பதும் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் மேலாக இந்தத் திட்டம் செக்யூரிட்டி ரீசன்ஸ் என்ற அடிப்படையில் பார்த்தாலும் ஒரு நெச்சிட்டி என்ற முடிவுக்கு வந்த பிறகும் இதற்கான நிதியை ஒதுக்கித் திட்டத்தை நிறைவேற்றாததற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. இதற்கு ரூ. 200 அல்லது 250 கோடிதான் செலவாகும். 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கு மத்திய அரசு செலவிட இருக்கிற மொத்தத் தொகை ரூ. 52,862 கோடியாகும். எனவே நிதியில்லை என்ற காரணத்தால் இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க வில்லை என்றும் மத்திய அரசு சொல்ல முடியாது. ரூ.52,862 கோடி ஓராண்டிற்கு மட்டும் செலவிட இருக்கும் மத்திய அரசுக்கு இந்த ரூ. 250 கோடி என்பது பெரிய தொகை அல்ல. அதுவும் ஒரே ஆண்டிற்கு இவ்வளவு தொகை தேவையில்லை. 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் நாம் இதை இணைத்துக் கொண்டால் அதை முடிக்க 5 அல்லது 10 ஆண்டுகள் கூட ஆகலாம்.

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1986 நவம்பர் 14]

ஆக ஆண்டுக்காண்டு ஒரு சில கோடி ஒதுக்கி நிறைவேற்ற வேண்டிய திட்டங்கள் எல்லா வகையிலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம் என்ற திட்டங்களை ஒத்தப் போடுவதற்குக் காரணங்கள் இருக்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படித் தேவையில்லாமல் ஒத்தப் போடுவதால்தான் தமிழக மக்களுடைய உணர்வுகள் பாதிக்கப்படுகிற நிகழ்வாக இது இருக்கின்றன.

நேற்று மொழியுரிமை குறித்த தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நாட்டிலே மொழி உணர்வால் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்படும்போது நம்முடைய ஐக்கியம், ஒருமைப்பாடு பாதிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும். இரண்டாவதாக பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நாம் அமைத்துக் கொண்டுள்ள குடியாட்சி முறைக்கு தடையாக இருக்கிறது என்ற உணர்வு ஏற்படாமல் இந்தியாவில் ஒருமைப்பாடு காக்கப்பட வேண்டும். இந்தியாவின் கூட்டுத் தன்மை (Federal set up) அடிப்படையில் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்டுள்ள நாடு என்பதையும் மறைத்து விட முடியாது. சாதாரணமான மக்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் பஞ்சாபிலிருந்தாலும், தமிழகத்திலேயிருந்தாலும், அசாமில் இருந்தாலும், அவர்களுடைய உணர்வுகளை காலத்திலே மதிக்க வேண்டும். இந்தியாவிலுடைய ஒருமைப்பாட்டுக்கு அவசியம் என்ற அந்த உணர்வோடு இது போன்ற அத்தியாவசியமான திட்டங்களை பரிசீலிக்கும்போது மக்களுடைய எண்ணங்களை மத்திய அரசாங்கம் மதிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே இந்தத் திட்டம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவும் திட்டமாக இருக்கிறது.

பல்வேறு நாடுகளில் இது போன்ற கனால் திட்டங்கள் அவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கின்றன என்ற வரலாறு இருக்கிறது. பெல்ஜியம் நாட்டிலே இருக்கின்ற ஆல்பெர்ட் கெனாலும்; கிரீஸ் நாட்டிலே அமைந்திருக்கின்ற கோரிநாத் கெனாலும், கெனடா நாட்டிலே அமைந்திருக்கின்ற செயின்ட் லாரன்ஸ் சீவே என்று சொல்லப்படுகிற சால்வாயும், எகிப்தில் உள்ள சூயஸ் கால்வாயும்; பனாமாவில் உள்ள பனாமா கால்வாயும், ருஷ்யாவில் உள்ள மிகப் பெரிய ஒல்கா பால்டிக் என்ற கால்வாயும் அந்தந்த நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவியிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, இந்தத் திட்டம் தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் இந்தியாவின் பொருளாதார உயர்விற்கு உதவும் என்ற வகையிலும், என்பது சதவீதம் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற மிகப் பெரிய திட்டம் என்பதையும் உணர் வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட

1986 நவம்பர் 14]

[திரு. மா. சின்னராசு]

விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில், பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல, இது வெறும் கால்வாய்த் திட்டமாக மட்டும் இல்லாமல், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்லாமல் அருகில் உள்ள தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்குக் கூடுதலான வளர்ச்சியைத் தரும் என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும்.

இந்த திட்டத்தைப் பற்றி பேசுகின்றபோது பல்வேறு அரிசியல் வரலாற்றைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசினோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விரிவு படுத்த வேண்டும்—என்று அதை வெறும் பிஷிங் ஹார்பாராக இருப்பதை—வாணிபத் துறைமுகமாக மாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு 'தூத்துக்குடி எழுச்சி நாளை'க் கொண்டாடினார்கள். ஆகவே தேவைப்படுகிற திட்டங்களையெல்லாம், தமிழகத்தினுடைய, இந்திய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படுகிற திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக நம் முடைய உரிமைகளை எழுச்சி உணர்வோடு சொல்லி இந்தத் திட்டங்களை இந்தக் காலக் கெடுவுக்குள் மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற வரையறையை வைத்து மத்திய அரசை நாம் வலியுறுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம்.

மத்திய அரசாங்கம் அவசியம் என்று ஒத்துக் கொண்ட திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றைக் காலம் தாழ்த்துவதால் கூடுதல் நிதிச் சுமை ஏற்படுகிறது என்பதை மத்திய அரசாங்கத்தின் பாராளுமன்ற எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. காலம் கடத்தப்படுவது, இது போன்ற முக்கியமான 183 திட்டங்களுக்குக் கூடுதல் செலவு ஆவதற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் ஆவதால் நம்முடைய நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்திற்கு மேலும் பாதிப்பு ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன். ரூபாய் 21 ஆயிரம் கோடி அளவிற்கு 183 திட்டங்கள் காலத்திலே நிறைவேற்றப்படாததால் ரூபாய் நாற்பதாயிரம் கோடி கூடுதல் செலவுக்குக் காரணமாக இருந்தது என்பதை பாராளுமன்ற மதிப்பீட்டுக் குழு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. இந்த அனுபவங்களைக் கருத்திலே கொண்டு இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான எல்லா வழிமுறைகளையும் நடராஜன் கமிட்டி தந்திருக்கிறது. அதிலே இன்னுமொன்றைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நிறைவேற்றப்படுகிற இந்தச் சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை, சேது சமுத்திர டெவலப்மென்ட் அத்தாரிட்டி என்று சொல்லக் கூடிய மத்திய மாநில அரசுகளுடைய கூட்டு அத்தாரிட்டியிடம் விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1986 நவம்பர் 14]

(முற்பகல் 11.50)

இந்த நேரத்திலே மத்திய அரசு காலந்தாழ்த்துவதைத் தவிர்க்கும் முறையில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூட, 'ஜாயின்ட் வென்சர்' என்ற முறையில் தமிழகத்தில் தென் மாவட்டங்களுடைய வளர்ச்சியைக் கருத்திற் கொண்டு, மத்திய அரசு நிதிப் பற்றாக்குறை அல்லது நிதி ஒதுக்கீட்டிலுள்ள தடைகளைச் சுட்டிக் காட்டினால், மாநில அரசே கூட இந்தத் திட்டத்திற்கான மூலதனத்தில் பங்கு கொள்கிறோமென்று சொன்னால், இன்னும் 25 ஆண்டுகளில் இந்தத் திட்டத்திற்கான முழுச் செலவையும் லாபகரமாகப் பெற்றுவிட முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. மாநில அரசே இதைக் கூட்டுத் திட்டமாக மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்போடு எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று நாம் பேசி வருகிற இது போன்ற தமிழகத்தின் ஜீவாதார பொருளாதார உரிமைகளை அமূলப் படுத்த கங்கை-காவிரித் திட்டமானாலும், கார்லென்ட் கெனால ஸ்கீம் ஆனாலும் மத்திய அரசின் எண்ணமும், உணர்வுகளும் தமிழகத்தின் சாதாரண மக்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கூட்டாட்சித் தத்துவத்திலும், ஒருமைப் பாட்டிலும் இந்தப் பகுதி மக்களும் முழு நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்வார்கள் என்ற உணர்வோடு இந்தத் திட்டத்தின் அவசியங்களைப் பரிசீலிக்கும்போது மத்திய அரசு கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடராஜன் கமிட்டியில் இந்தத் திட்டத்தின் 'பீசிபிலிட்டி' பற்றி சொல்லிவிட்டு, திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி முடிக்கும்போது, கூறப்பட்டுள்ள கருத்து நாம் நினைவு கூற வேண்டிய கருத்து என்று இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

When it is a question of stimulation of underdeveloped economics, transport is one of the two great nation-building influences, the other is education ;

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு கல்விக்கு அடுத்து அல்லது கல்வியோடு போக்குவரத்துத் தான் அடிப்படைத் தேவை என்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பல கோடி ரூபாய்களை ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலே செலவிடுகிற மத்திய அரசு, இந்தத் திட்டத்திற்குச் செலவிடுகிற பணத்தை நிச்சயமாக மிகப் பெரிய தொகையாகக் கருத வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நடராஜன் கமிட்டியிலே மேலும் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

1986 நவம்பர் 14] [திரு. மா. சின்னராசு]

To 'look ahead is always a hazardous business. Yet, there is no reason in itself for not doing so. Unless we think in terms of the future and its huge range of revolutionary possibilities, we shall be unprepared for the changes as they occur. It is the duty of the Government, the industry — why, the individuals too — to try to look ahead and plan according to predictions.

நம்முடைய எதிர்கால வரலாற்று நிலைமைகளை உணர்ந்து, இத்திட்டம் பார்ப்பதற்கு அல்லது செயல்படுத்துவதற்கு ஏதோ ஒரு அச்சம் தரக்கூடிய திட்டமாக இருந்தாலும், அப்படி கருத்த் தேவையில்லை என்ற உணர்வுகளை எடுத்துச் சொன்ன பின்னால், நாட்டின் நிலைமையை, நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற நம்முடைய கோரிக்கை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்று என்று சொல்லி, இந்தத் திட்டத்தை எடுத்து முடிக்க ஒரு காலக் கெடுவை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியும், தொடர்ந்து காலங்கடத்தாமல் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் 10-5-1986 ஆம் தேதி அன்று மொழிந்த தீர்மானத்தின் மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பில் கில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேது சமுத்திர கால்வாய்த் திட்டம் பொதுவாக தென்மாநிலங்களுக்கு, குறிப்பாக தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு நல்ல திட்டமாகும். ஆனால் அந்தத் திட்டம் பல ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு கிடப்பிலே தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தவிர அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசு எந்த நடவடிக்கையையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய மாநில அரசு, மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செயலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த காலங்களில் 9 கமிட்டிகள், தமிழகம் சார்பில் 3 கமிட்டிகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டு 12 கமிட்டிகள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டம் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. நம் அவை 1982 ஆம் வருடம் இதற்காக ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கி விவாதித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்களும் நல்ல பதிலை எல்லாம் தந்தார்கள். ஆனால் அவர் சொல்லும்போது, இந்தத் திட்டம் ரூ. 50 இலட்சத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 110 கோடி

[திரு. எஸ். என். இராமசாமி] [1986 நவம்பர் 14]

ரூபாய் செலவிலே வந்து கொண்டிருக்கின்றது என்று அப்போது சொன்னார்கள். இன்னும் போகப் போக இதற்குத் திட்டச் செலவு அதிகமாகும். அதற்குத் தகுந்தாற்போல், மத்திய அரசுக்குத் தாக்கீதுகள் தந்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு விளக்கங்கள் தந்திருக்கின்றார்கள். இந்தத் திட்டம் ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

வட மாநிலங்களிலிருந்து தென் மாநிலங்களுக்கு பொருள்களை ஏற்றிக் கொண்டு வரக்கூடிய கப்பல்கள் ஸ்ரீலங்கா வழியாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இல்லாமல் சுமார் 60 மைல்கள் மிச்சமாகக் கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சேது சமுத்திரக் கால்வாய் திட்டம் அமைந்தால், இந்தக் கப்பல் போக்கு வரத்தால் ஏற்படும் செலவு குறையும் என்று ஏற்கனவே நாம் பேசியிருக்கிறோம். இது போன்று இந்தச் சேது சமுத்திரக் கால்வாய் திட்டத்தின் மூலம் கப்பல் வழியை இணைத்தால் கிட்டத்தட்ட 47 மணி நேரம் மிச்சமாகும் என்கூட ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வளர்ந்து வரும் எண்ணெய் பற்றாக்குறையை நோக்குவோமானால் தேசிய பொருளாதார கண்ணோட்டத்தில் சேது சமுத்திர கால்வாய்த் திட்டம் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். இந்து மகா சமுத்திரத்தில் வல்லரசுகள் தளம் அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் தேசிய பாதுகாப்பிற்கும் இந்தத் திட்டம் முக்கியமான திட்டமாக அமையும். இந்தத் திட்டத்தினால் தூத்துக்குடி துறைமுகம் மிகச் சிறந்த வளர்ச்சி பெறும். உலகத்தில் மிகச் சிறந்த துறைமுகங்களிலே ஒன்றாகும். தமிழகத்தின் வேலையில்லா திட்டாட்டத்தை குறைக்க வழிவகுக்கும். தூத்துக்குடி சுற்றியுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒரு உயர்ந்த திட்டமாக அமையும். அதுபோன்று அனல் மின் நிலையம் இயங்கவும் நிலக்கரி கொண்டு வருவதற்கும் இந்தத் திட்டத்தினால் சுமார் 660 மைல் மிச்சமாகக்கூடிய நிலை ஏற்படும். எனினும், இந்தத் திட்டத்தை நம் காலத்திற்குள்ளாகவே கொண்டுவந்துவிடுவோமா என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு இந்தத் திட்டம் முன்னே ஆக்கபூர்வமான அறிவுரைகளைக் கொடுத்து உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்வதோடு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டில் தொடக்கத்தில் நடைபெற்ற சட்டமன்ற கூட்டத்தில் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உவந்து அளித்த உரையில் சேது சமுத்திர கால்வாய் திட்டத்தைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை என்று பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கட்டிக் காட்டினார்கள். பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பட்ட

1986 நவம்பர் 14] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

அளப்பரிய வேதனைக்கு மாமருந்தாக சேது சமுத்திரக் கால்வாய் திட்டத்தை அமுலாக்க அரசு வலியுறுத்தும் தீர்மானமாக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தத் தீர்மானத்தை மனமுவந்து கொண்டுவந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் சார்ந்துள்ள இந்து முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும், தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட அகில இந்தியாவிலுடைய பாதுகாப்பு முன்னேற்றத் திற்கும் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டியது அவசியம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவருடைய தீர்மானத்திலே மிக அழகாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். அதை என்னுடைய இயக்கம் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஆட்சியில் அமைந்துள்ள கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருந்தாலும், இந்தத் தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு அது மத்திய அரசினுடைய செலுகளில் ஒங்கி ஒலிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வலியுறுத்தி கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நாட்டினுடைய பாதுகாப்பு என்பது மைய அரசினுடைய அடிப்படை கடமைகளில் முக்கியமான கடமையாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இன்றைக்கு நாட்டிற்கு வருகின்ற ஆபத்துக்களைத் தடுக்கின்ற நிலையில் நாம் எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டும். இந்தியாமீது மீண்டும் ஒரு முறை படை எடுப்பு அல்லது அன்னிய ஆக்கிரமிப்பு என்று வந்தால், பாதுகாப்பு நடவடிக்கை வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், படையெடுப்பால் பாதிக்கப்படுகின்ற பகுதி வட இந்தியாவாக இருக்காது. அது தென் இந்தியப் பகுதியாகத்தான் இருக்கும். அப்படி தென் இந்தியா பாதிக்கப்படுகின்றபோது, தரை வழியாக அன்னியர் ஆதிக்கம் வர வழியில்லை. ஆனால் கடல் வழியாக வருகின்ற வாய்ப்புத்தான் அதிகமாக இருக்கிறது என்று இன்றைக்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே சேது சமுத்திரக் கால்வாய் திட்டம் என்பது நாட்டினுடைய பாதுகாப்பைப் பேணுவதற்கு உரிய ஒரு இன்றியமையாத திட்டமாக இருக்கின்றது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தமிழக அரசு முயலவேண்டும் என்று நான் சார்ந்த இந்து முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பில் கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். நன்றி.

[1986 நவம்பர் 14]

[நண்பகல் 12-00],

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி ஜனதா கட்சியின் சார்பாக நானும் இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகின்றேன். இந்தியாவின் பாதுகாப்புக் காக் ஆண்டுதோறும் பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை செலவழிக்கும் மத்திய அரசு தேசிய பாதுகாப்பின் தேவையை கருதி உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் கப்பல்கள் இலங்கையைச் சுற்றித்தான் வர வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னைக்கு நேரடியாக கப்பல் வர வேண்டுமென்றால், 300 மைல் தூரம் தான் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இலங்கையைச் சுற்றி இன் னைக்கு 700 மைல் தூர அளவுக்குச் சுற்றி வரும் நிலைமை அவசியம்தானா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக இலங்கையுடன் நமக்கு ஏதாவது ஒப்பந்தம் இருக்கிறது என்றும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு தமிழக சட்டமன்ற மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சார்பாக தூத்துக்குடி துறைமுகத்துக்கு சென்றிரு தோம். அப்போது அங்கேயுள்ள போர்ட் டிரஸ்டின் தலைவர் திரு. சுந்தரம் அவர்கள் தூத்துக்குடி துறைமுகத்திலிருந்து இன்னின்ன நாடுகளுக்கு கப்பல்கள் செல்ல வேண்டுமானால் தற் போது இலங்கையைச் சுற்றித்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்றும் அவ்வாறு சுற்றிச் சென்றால் இவ்வளவு மைல் ஆகிறது என்றும், சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டால் அந்தக் கால்வாய் வழியாகச் சென்றால் இவ்வளவு மைல் தான் ஆகிறது என்றும் சொன்னதுடன் அது சம்பந்தமாக அங்கே ஒரு போர்ட்டையும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள விவரங்களை எல்லாம் அவர்கள் மிகவும் விரிவாக எங்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தை மிக விரைவிலே மத்திய அரசு நிறைவேற்றியாக வேண்டிய, ஒப்புதல் தர வேண்டிய, சீர்படுத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். உத்திரப்பிரதேசத்திலுள்ள பிரதமர் அவர்களுடைய தொகுதிக்கென்று மட்டும் சென்ற ஆண்டு 1,300 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கும் மத்திய அரசு தமிழக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக 200 கோடி ரூபாய் செலவழித்து இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஏன் தயங்குகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே, இத் தீர்மானத்தை இங்கே நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, சேது சமுத்திர கால்வாய்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தமிழக அரசு எடுக்கின்ற அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் ஜனதா கட்சியின் சார்பாக நாங்கள்

1986 நவம்பர் 14] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

ஆதரவு தெரிவித்து, அதற்கு உறுதுணையாக இருப்போம் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (டாக்டர் கே. சமரசம்) பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று தங்கட்கிழமை(17—11—1986) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 12-03 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

135. தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்ற (உறுப்பினர்கள் ஊதியங்கள் மற்றும் மருத்துவச் செலவு சட்டுத் தொகை) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து பொது (பணியாள ரமைப்பு-1) துறையின் 1—8—1986 ஆம் நாளிட்ட 1481 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1951 ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1951) 16 (4) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது).

136. சட்டத்தின் 18 ஆம் பிரிவின்கீழ் குறிப்பிட்ட நாளை குறிப்பிடுதல் குறித்து தொழில் (எம். ஐ. டி.-1) துறையின் 29—8—1986 ஆம் நாளிட்ட 934 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (1984 ஆம் ஆண்டு மதுரை சர்க்கரை நிறுவன (நிர்வாகப் பணியை எடுத்துக் கொள்ளுதலும், மாற்றுதலும்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 18/1984) 33 (4) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

137. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 18—7—1986 ஆம் நாளிட்ட 707 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

138. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கள் மற்றும் சாராய கடைகள் (ஏலத்தில் தீர்வு செய்தல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 6—5—1986 ஆம் நாளிட்ட 544-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளி

[1986 நவம்பர் 14]

யிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மது விலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

139. தமிழ்நாடு மாநில வாணிபக் கழகத்தினரால் விற்கப் படும் சாராய இருப்பிற்கு கூடுதல் விற்பனை கட்டணம் செலுத்து வது குறித்து மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 24-3-1986ம் நாளிட்ட 332 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத் தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.
எதுவுமில்லை.

1986 நவம்பர் 14]

[144-ஆம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 12-க் கான விடையைக் காண்க.

பொதுவாகக் கருவேல் மரங்களைச் சமூகக் காடுகள் திட்டத்தில் ஏரி குளங்களில் நடவு செய்யப்படுகிறது. ஏரி குளங்களில் ஆழமான பகுதிகள் (Deeper portion) தவிர, மற்ற பகுதிகள் நில அளவை செய்யப்பட்டு எல்லை வரையறுக்கப்படுகிறது. பிறகு, 2.5 மீட்டருக்கு ஒரு வரிசையென அமைத்து 30 செ.மீ. கனசதுரக் குழிகள் தோண்டி ஆறப் போடப்படுகிறது. ஆடிப் பட்டத்தில் ஓரிரண்டு மழைகளுக்குப் பின்னர், நன்றாக வளரும் பாவித்தின் பைக் கன்றுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து மேல் பாகம் (Upper reaches) நடவு செய்யப்படுகிறது. நீர் பிடிப்புள்ள கீழ் பாகங்களில் (Lower reaches) தண்ணீர் வடிய வடிய கணுக்கால் அளவு தண்ணீருடன் நடவுசெய்யப்படுகிறது. நட்ட பின் தேவைக்கேற்ப களை நீக்கி மண் கொத்தி விடும் பணியும் மரத்தின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு செய்யப்படுகிறது, சுமார் ஒரு ஆண்டு காலத்தில் மண்ணின் தரத்தைப் பொறுத்து 1 மீட்டர் முதல் 1.5 மீட்டர் உயரம் வரை மரம் வளர்ச்சியடைகிறது.

